

Bahá'ínytt

Nyhetsmagasin for Bahá'í-samfunnet i Norge

Nr 2/177 Qudrat
November 2020

Sirkel av HÅP

– Lagde meg liste
av personer

– Troens åpenhet
fascinerte meg

Sør og nord
er ett

Innhold

Innholdsfortegnelse for utvalgte artikler

3	Ny bølge av studiesirkler
14	Derfor ble vi bahá'ier
17	Året uten sommerskole
18	Sør- og Nord-Norge er ett
21	Bønn i drosja
22	Nytt nasjonalt senter tar form
24	Nedgang i inntekter
26	100-årsfeiring ved grensen
30	Ny læreplan gir nye muligheter
33	Huqúqu'lláhs globale betydning
34	Historisk bok-utgivelse: "Da Gud var her"

Om Bahá'í Nytt

Bahá'í Nytt utgis av Nasjonalt Åndelig Råd for Bahá'ier i Norge
 Redaktører: Helene Kragh Sendege og Thor Henning Lerstad
 E-post: bahai-nytt@bahai.no / Tlf: 922 57 398
 Persiske sider: Kayvan Hemmat
 Korrektur: Gunn Anna Dyrstad
 Trykkes på Møklegaards Trykkeri AS
 Opplag: 700
 Forsidefoto: Arsalan Moghen

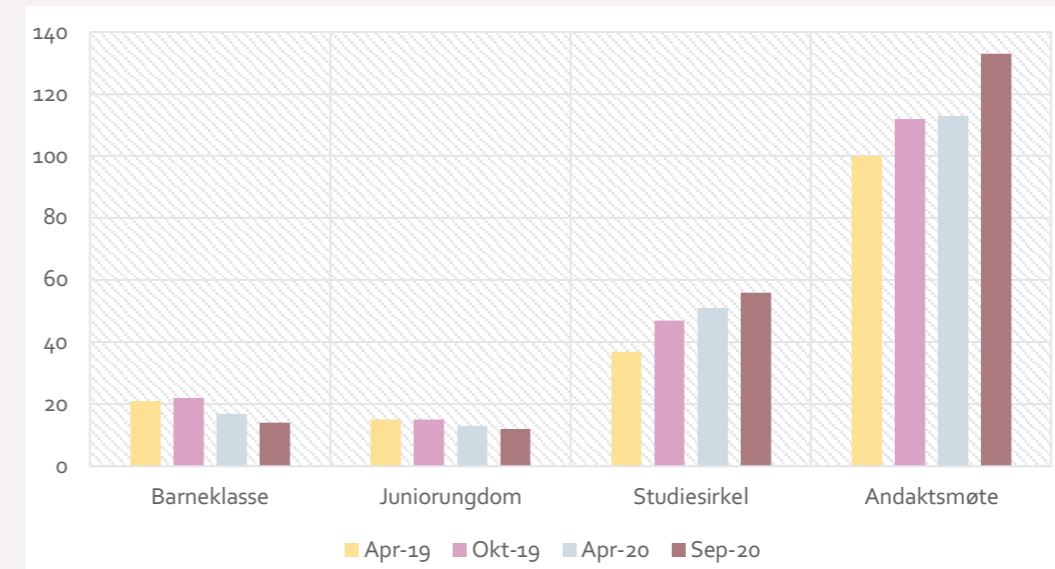
Frist for stoff til neste nummer er 15. januar

Bidrag til innhold

For å få et variert og godt nyhetsmagasin oppfordrer vi våre lesere til å fortsette å sende inn stoff. Send inn en tekst (kort eller lang) og ikke minst bilder fra bahá'í-aktiviteter du er med på. Bildene bør være originale, slik at de har så god kvalitet og oppløsning som mulig. Oppgi også hvem som har tatt bildet. Når det gjelder teksten, så må den være på norsk og relevant for bahá'í-samfunnet. Vi forbeholder oss retten til å korte ned og redigere innslagene.

Kjærlig hilsen
 Helene Kragh Sendege, redaktør

"Ny" Bok 1 har skapt ny bølge av studiesirkler

◀ Kjerneaktiviteter fra april 2019 – september 2020.

– Det er økt innsats og engasjement for Ruhi-bok 1 etter at den nye versjonen har kommet, slår Tanin Ashenaei i Norsk Bahá'í Institutt fast.

– **F**lere har lyst til å gå gjennom den selv, og flere har startet Bok 1 med sine venner eller skal starte, sier Tanin. – Samtidig opplever jeg at det fortsatt er interesse for de høyere bøkene også (bok 8–11). De høyere har for det meste vært med medlemmer av bahá'í-samfunnet, mens Bok 1 har startet en ny bølge med venner av troen inn i instituttprosessen.

Økt antall studiesirkler og rekordsalg av ruhibøker

– Det har vært en positiv utvikling i de siste seks månedene i både ruhi-kurs og andaktsmøter, bekrefter Arsalan Moghen som leder statistikkarbeidet i Norge med programmet SRP (Statistical Reporting Program) som er utviklet ved Verdenssenteret.

– 22 av 56 pågående studiesirkler (brun kolonne) er i Ruhi-bok 1 og av disse bruker nesten halvparten den nye versjonen av Bok 1. Det er ikke noen endringer i juniorungdomsgrupper og barneklasser i det siste halvåret, muligens fordi det er vanskeligere å danne disse gruppene i pandemi-perioden. Noe reduksjon i antall skyldes enten at barna har blitt juniorungdommer eller at juniorungdommer er blitt over 15 år.

Interessen for studiesirkler bekreftes av Bahá'í Forlag. Det har vært en rekordstor etterspørsel etter ruhibøker, forteller forlags-sjef Turid Sjurseth; – Solgte nye Ruhi-bok 1 siden 26. juni har vært 190 (i tillegg til 30 av den eldre versjonen) – og til tross for at boka er tilgjengelig som PDF på nettsiden vår. Til sammen har det vært solgt 600 ruhibøker fra 1. februar 2020 (blant annet 95 av bok 9.2, 85 av bok 9.1 og 57 av 9.3)!

På Zoom-møtet 26. juni med over 120 deltagere landet rundt – i regi av Nasjonalt Åndelig Råd i samarbeid med rådgiver, hjelperådsmedlemmer og det nasjonale instituttstyret – gikk startsignalet for "Bok 1-kampanjen". Samtidig ble den (for første gang) gjort lett tilgjengelig for nedlasting fra nettet.

"Mer inkluderende og åpen"

Den reviderte versjonen av Bok 1 "er bl.a. mer inkluderende og åpen, og gir en fornyet visjon på tjenestestien som instituttprosessen inviterer til", skrev Nasjonalt Åndelig Råd i invitasjonen til Zoom-møtet.

Hjelperådsmedlemmene har med sine assistenter inspirert mange til å tilby studiesirkler og andaktssamlinger for venner og bekjente.

Refleksjonssamlinger hver søndag

Norsk Bahá'í Institutt har delt informasjon om studiesirkler gjennom nettet og arrangert refleksjonssamlinger på søndager. Det har vært litt varierende deltakelse på disse veiledersam-

▷ lingene, men gjennomsnittlig ca. 5–8 personer hver gang.

Tanin sier: – Refleksjonsmøtene på Zoom har fungert veldig bra, synes jeg. Det har vært et rom hvor folk deler erfaringer, læringer og i tillegg inspirerer og oppmuntrer hverandre på denne tjenestetien.

– I begynnelsen var folk mest opptatt av å rådslå om hvordan man kan starte samtalen for å invitere til Bok 1. Etter hvert endret samtalen seg til om selve innholdet i Bok 1. Refleksjonene ble mer konkrete om aktuelle utfordringer og spørsmål som veilederne møtte i de forskjellige studiesirkelene. Rådslagningen ble mer basert på erfaringer som veilederne hadde gjort seg i løpet av uken, i forhold til samtaler for å invitere, selve studiesirkelen eller andre erfaringer relatert til prosessen med å lære om å starte Bok 1. ❖

▲ Bilde fra ett av de regelmessige refleksjonsmøtene på søndager som Norsk Bahá'í Institutt har gjennomført med veiledere.

Gro: Anbefaler andre å starte en gruppe

– Jeg synes det er veldig hyggelig og inspirerende å ha denne studiegruppen, ser frem til det hver uke, sier Gro Vestfossen, 63 år, fra Tjøme i Færder kommune, en av dem som har latt seg inspirere til å starte en gruppe med Bok 1, "Refleksjoner over åndens liv".

Gro har en gruppe med fire voksne kvinner. To av deltagerne har ingen tilknytning til bahá'í-troen. En bor på Vestlandet, de andre bor i Færder kommune.

– En deltager utenom meg, Anne Sexton, er bahá'í, og er med som støtte. Vi møtes på Zoom hver tirsdag fra kl. 17:30 til 19:00. Vi startet opp 11. august.

Hva var det som motiverte deg til å ville starte en studiesirkel?

– Jeg har deltatt regelmessig i Ruhi-studiegrupper med Keyhan Ighanian etter å ha vært på Indre Ro-kurs i 2014. Jeg erklærte meg som bahá'í i 2015 etter å ha studert troen nærmere i ett år. I vår, etter å ha fullført Ruhi-bok 7, spurte Keyhan om jeg følte meg klar til å veilede i Ruhi-bok 1. Jeg svarte bekræftende

på dette. Jeg ville gjerne selv bidra litt etter å ha fått tatt del i så mye kunnskap og innsikt gjennom disse årene.

Hvordan gikk du frem for å få deltagere?

– Jeg laget meg en liste på ca. 11 personer som jeg tenkte det kunne være aktuelt å spørre. Dette basert på samtaler jeg tidligere har hatt med noen av dem, eller bare et generelt inntrykk av at de ville passe i en slik gruppe. Det var en blanding av venner og bekjente.

Hvordan spurte du?

– Jeg foreslo at vi tok en tur ut i naturen med et par av dem som bor i mitt nærområde. Da fortalte jeg litt om at jeg ville starte med en studiegruppe der vi kunne reflektere litt sammen rundt åndelige temaer, og spurte om det var greit at jeg sendte dem en skriftlig invitasjon. Jeg informerte litt om innholdet av boka, og tilknytningen til bahá'í-troen. Andre som bor andre steder i landet, tok jeg en telefon til. Noen hadde jeg også en samtale med på de vanlige treffpunktene som på trening og yoga. Den skriftlige innbydelsen fikk jeg "kopiere" av Knut Haugen fra Tønsberg, som har laget en innbydende og informativ invitasjon til Bok 1.

Hvordan var responsen?

– Litt forskjellig. Én ville gjerne være med, men da hun hørte det skulle foregå på Zoom, ville hun ikke likevel. 2–3 stykker var opptatt med andre ting nå, og ville derfor ikke prioritere det nå. To stykker sa rett ut at dette ikke var noe for dem.

Totalt var det fire personer som sa ja. Det syntes jeg var et passende antall. Dessverre var det likevel to som måtte melde avbud. Den ene bestilte boken med en gang hun fikk invitasjon, men da hun så litt i boken, angret hun seg, og meldte avbud. Jeg kommer til å spørre henne når det passer seg, hva som hindret henne i å delta.

▲ – Deltagerne forteller at de er blitt mer bevisst på å bruke bønn og lytte til åndelig inspirert musikk i hverdagen, sier Gro om deltagerne i sin gruppe.

◀ – Jeg har lært utrolig mye på både det personlige planet og gjennom større forståelse av skriftene, forteller Gro som har daglig nærkontakt med havet på Tjøme.

▼ Vestfossen: Her vil det være fint å ha et bønnemøte.

Hvordan synes du det er å være veileder?

– Jeg synes det er veldig hyggelig og inspirerende å ha denne studiegruppen. Ser frem til det hver uke, og bruker litt tid på å forberede meg. Leser godt gjennom stoffet og tidligere notater fra Bok 1, samt ser noen ganger gjennom litt beslektete temaer i skriftene.

Det har vært en fin inspirasjon på min vei å få lov å undervise. Jeg har lært utrolig mye på både det personlige planet og gjennom større forståelse av skriftene. Anbefaler andre å gjøre det samme.

Hvor langt er dere kommet?

– Vi skal nå starte med den siste delen, om liv og død. Vi har hatt seks samlinger. Har beregnet 10 samlinger, men er åpen for flere om det er behov eller ønskelig.

Bruker dere bønn under studiesirkelen – hvordan fungerer i tilfelle det?

– Den delen som omhandler bønn, synes jeg i starten var den vanskeligste delen å introdusere. Men det viste seg å bli tatt fint imot av deltagerne. Vi har flere ganger lest bønn under studiesirkelen, og deltagerne har også delt nydelige bønnen og sitater som de har funnet andre steder. Vi har også delt disse på e-post med hverandre.

Vi har flere ganger også startet samlingen med religiøs musikk, og sist spilte vi musikkvideoen "Queen of Carmel". God, fin stemning etterpå, og deltagerne ville ha lenken. Har fått tilbakemelding fra en deltager at hun i ettertid stadig spiller denne musikken, og at det berører henne dypt. Deltagerne gir nå også klart uttrykk for at de forstår betydningen av regelmessig bønn, og kraften og støtten i dette. ▷

► Hva tenker du om veien videre?

– Jeg tenker at vi kan prøve å starte en liten åndelig stund ute i naturen (kanskje kalle det “stille stund”) en gang i måneden på Tjøme. Det må være veldig enkelt, uformelt og uforpliktende. Tenkte i første omgang å invitere bahá'íene på Tjøme (5 stk), og så spørre om Marit i studie-sirkelen og hennes mann vil være med. Senere

kan vi invitere andre venner, naboer osv.

Deltagerne forteller at de er blitt mer bevisst på å bruke bønn og lytte til åndelig inspirert musikk i hverdagen. Sammen med meditasjon og visualisering er det verktøy som det nå er lettere å ty til. Det er enda ikke blitt et fast daglig “rituale”, men de føler at de er kommet et godt stykke videre i forståelsen av kraften i bønn.

Og dette sier deltagerne i Gros studiegruppe;

Anne Sexton:

– Gro baner veien for resten av oss ved å bli den første i området til å begynne med den nye Ruhi 1-boka. Jeg setter pris på hennes mot til å begynne og invitere flere av hennes venner. Jeg har vært heldig å kunne delta og oppleve det engasjementet som er i gruppen. Gro og jeg har flere ganger kommet sammen for å reflektere over hvordan det går med gruppen, osv. Jeg har lagt merke til flere forskjeller med den nye Ruhi-bok1. Denne boken introduserer fremdeles temaene om sex og alkohol, men det ser ut til å være mindre direkte og lettere å diskutere med deltakerne.

Også nytt, i andre del om bønn, er konseptet “de to moralske hensikter” – å vokse åndelig og intellektuelt og å bidra til forvandlingen av samfunnet. Deling av dette sentrale konseptet bidrar til å forstå at åndelig forvandling må være en del av den praktiske handlingen (tjeneste) som bidrar til forbedring av samfunnene våre.

Å introdusere temaet om andaktssamlinger er også nytt. Dette gir en åpning for å invitere deltakerne til å delta i en andaktssamling.

Marit:

– Det å få være med i denne studie-gruppa har gitt meg en ny innsikt og forståelse for det å være et godt menneske. Det er elementer jeg har hatt kjennskap til tidligere, men aldri fordypet meg i sammen med andre. Det har gjort meg til et klokere og mer reflektert menneske med større forståelse for andre. Det som jeg tidligere så som store problemer har jeg kunnet løse på en bedre måte. Konflikter behøver ikke være konflikter, hvis jeg klarer å sette meg inn i den andres handlinger med respekt og toleranse. Det har vært godt og trygt å komme

med sine meninger og føle at de andre respekterer det som blir sagt i gruppa. Temaene har blitt fordelt på en god måte så alle får komme med sin mening.

Ingrid Malene:

– Jeg opplever gruppens sammensetning som svært god med tanke på det å kunne reflektere sammen over tema og spørsmål fra ulikt utgangspunkt og ulike synsvinkler da vi i tillegg til to bahá'ier også er to ikke-bahá'ier. Som ikke-bahá'í har det for meg vært svært interessant å få innblikk i bahá'ienes tro og lære. Jeg opple-

ver tekstene i heftet som svært allmenntilgitt. Det å kunne reflektere over disse i en så trygg og god setting har i stor grad bidratt til bevisstgjøring omkring viktige og allmenne tema i livet, noe som har beriket min hverdag de siste ukene. Etter min oppfatning kan alle som måtte være åpen for åndelig utvikling, uavhengig av tro, ha glede av å delta i en slik gruppe.

At dette har vært en så god opplevelse beror naturligvis også på veilederen som har ført oss gjennom temaene på en god og trygg måte, med like stor plass til hver og en av oss og med respekt for refleksjoner fra ulike ståsted. Hun har også, sammen med en av deltakerne på en engasjerende måte, bidratt med kunnskap om læren bak bahá'í.

Jeg er svært takknemlig for å få mulighet til å delta i studiesirkelen. Som medlem av Rosenkorsordenen er jeg opptatt av hvordan det åndelige møter det vitenskapelige, og deler mye av det jeg oppfatter som grunnsynet innen bahá'í-læren. Etter en tid med mer fokus på andre oppgaver, har deltakelse i denne gruppen gitt meg ny inspirasjon og motivasjon til å vie mer av hverdagen til åndelige tema og aktiviteter, og jeg har funnet tilbake til større indre ro og glede.❖

45

dro fra Fjell til familieleir til fjells

En fersk erfaring med studiesirkel er også å invitere til en familieleir, skaffe en buss og kjøre over 40 små og store til en hytte halvannen time unna. Det gjorde Fjell-bahá'íene i Drammen.

Tid og sted: 31. juli–3. august, Hjørtaldal Fjellstoge og Storhytte i Telemark.

Deltagere: 45 hvorav 10 barn, 13 juniorungdommer, 22 voksne, de fleste fra Buskerud, men også sju fra andre områder. 10–15 var bahá'ier, resten ikke.

Det overordnede målet med familieleiren var å fokusere på omsorgen for barns opplæring og styrke barneprogrammet i nabolaget Fjell. Leiren ble til som følge av et ønske fra foreldre i nabolaget, spesielt fordi de så at barna virkelig trengte det da koronaen kom. Det var deres initiativ.

Samtidig reflekterte vi over hva erfaringene har vært fra familie-festivalene, forteller Ramtin Moshtagh. – Det var veldig tydelig at vi måtte fokusere på barnas åndelige utvikling, for ved fokus på barneklasser så kommer vi i kontakt med foreldre og eventuell eldre søsken.

Hvilke hensyn tok dere til Covid-19?

– Folkehelseinstituttet (FHI) ble kontaktet og ga råd som vi fulgte. Registreringsskjema, navn,

adresse og telefon til foresatte. Antibac-flasker ved alle bord. Vasking av bord, hygiene rutiner mm. Regler for servering av mat, holde avstand så mye man klarer, og befinne oss mer ute enn inne.

Hva var programmet?

– Barneklassene hadde eget program, der de var delt opp i ulike aldre. Juniorungdom var også delt opp i ulike aldersgrupper. Fokuset var ulike elementer/temaer av instituttmaterialet Foreldre var delt i to grupper og gikk gjennom den nye Bok 1. De fullførte første enhet.

Rammene for programmet var fleksible, basert på været og behovene og følelsene til deltakerne og tilretteleggerne.

Planlegging av møter før leiren var avgjørende: Å studere veiledningen fra Det Universelle Rettferdighetens Hus, skape ►

▲– Man kunne virkelig se forvandlingen, fra å være veldig skeptiske og stille masse spørsmål den første dagen til hvordan de ønsket å fortsette å lese i Bok 1 på kveldene også, forteller Ramtin om deltagerne på familieleiren.

▷ en felles visjon for leiren og rammer for programmet.

Vi var fokusert på å etablere vennskap og se hvordan dette vennskapet kan fortsette.

Hvordan var responsen og oppfølgingen?

– Responsen var veldig god fra alle deltagerne. Det var mye kjærlighet og enhet alle dagene. Det var en veldig fin sammenkomst der både foreldre og barn kunne tilbringe tid sammen om Guds ord på hver sin måte. Det var ekstra gøy å se både fra foreldrene sitt perspektiv (og motsatt) på hva barna og ungdommene hadde lært, ettersom alle delte hver dag hva de hadde gjort og lært.

De fleste av deltagerne er muslimer og tror allerede på Gud, men det var veldig fint å se spesielt somaliske mødre utforske Bahá'u'lláhs læresetninger og hvordan de

utviklet seg og åpnet seg time for time. Deres bakgrunn er jo kun islam og ingenting annet i deres land og miljø. Man kunne virkelig se forvandlingen, fra å være veldig skeptiske og stille masse spørsmål den første dagen til hvordan de ønsket å fortsette å lese i Bok 1 på kveldene også.

Kontakten videre har vært fin. Selvfølgelig har det vært vanskelig å få alle gruppene samlet, men regelmessige besøk og regelmessige aktiviteter som barneklasser, juniorungdomsgrupper og Bok 1 har gått ukentlig. Pluss at erfaringene fra familiecampen også har bidratt til at behovet for at kjernegruppen på Fjell møtes daglig hvor man gjør små steg hver dag og reflekterer, samt planlegger/studerer veiledning, samt hvordan vi kan assistere og hjelpe hverandre på ulike måter, sier Ramtin. ❖

Roha: – Bok 1 er et magisk hjelpemiddel

– I vårt område er vi flere persiktalende assistenter som ukentlig møtes for å reflektere og samtidig fokusere på hvordan det er mulig å utvide våre andaktsmøter, starte flere Ruhi-bok 1-grupper og ikke minst følge opp venner og bekjente, sier Roha Rezaei, Drammen.

Vi studerer ulike brev og veiledninger fra Det Universelle Rettferdighetens Hus. Fordypning er viktig for å kunne nå et høyere nivå av forståelse og øke intensitet og kvalitet i våre tjenesteprosjekter. Vi setter oss ukentlige mål for å ha noe å jobbe mot.

Det er viktig å informere hverandre om personer vi har kontakt med for å kunne bygge en sterkere forbindelse mellom personene og bahá'í-samfunnet. Videre kontakter vi personene og planlegger med dem. Flere nye andaktsmøter er startet både på Zoom

og hjemme hos individuelle. **I dag, søndag 20 september, har vi gleden av å informere om tre Ruhi-bok 1-grupper som er blitt igangsatt.**

Mottagelighet kan være veldig varierende, men det er ikke en faktor som vi legger mye vekt på. Det skal ikke mye til for å innse at mange er frustrerte over verden vi lever i. Personlig har jeg kontakt med mange som gjerne vil delta på andaktsmøte for å lese bønn sammen med andre til tross for at de har en annen religiøs bakgrunn. Effekten av Guds ord er merkbart på alle sjeler og ikke minst på meg selv.

Jeg vil beskrive Bok 1 som et magisk hjelpemiddel som vi har. **Majoriteten av deltagerne i studiesirkler har personlig kommentert at de har fått et annet syn på livet og kunne kvitte seg selv som for eksempel sjalusi, konkurranse, å legge stor vekt på denne materielle verden.** Isteden har de blitt mer opptatt av å bli en bedre versjon av seg selv, begynt å bry seg mer om sine nabolag og fått tanken på å forbedre samfunnet de lever i, sier Roha Rezaei.

Mitra: – Viktig i verdens kritiske situasjon

For å sette i gang flere andaktsmøter har jeg samarbeidet med andre bahá'ier som igjen har ført til oppstart av Ruhi-bok 1, sier Mitra Ettehadolhagh, Drammen.

Motivet som har fått deltagerne til å delta regelmessig på andaktsmøter, er dagens kritiske situasjon i verden. Mange har slektninger i andre deler av verden som har ulike utfordringer.

Enkelte deltagere har mistet noen i sin familie og da har vi studert noen av sitatene fra enhet 3 i Bok 1 som handler om "liv etter døden". Spesielt når noen spør om hva hensik-

ten er med så mye vanskeligheter i denne verden, så har vi klart å ha en meningsfull samtale.

I atter andre tilfeller har barneklasse vært årsaken til å vekke interesse hos foreldrene for å delta regelmessig på andaktsmøte.

Etter min mening er det viktig at vi bahá'ier selv er sikre på at regelmessige andaktsmøter er en viktig hjelp for å takle de store utfordringene i samfunnet. En annen viktig faktor er å ikke undervurdere folks kapasitet og vite at bidrag fra absolutt alle må til for å kunne bygge Bahá'u'lláhs verdensorden.

Mai: – Jeg liker nye Bok 1 bedre enn den gamle

Jeg liker den nyreviderte Bok 1 mye bedre enn den gamle, sier Mai Antonsen i Trondheim. – Det oppleves som den går rett inn i det som er vesentlig. Vi er fem deltagere med meg i min studiesirkel. To er bahá'ier, en mann 74 og en dame 62. I tillegg er to venner, en dame på ca 55 og en på 67, med.

Sistnevnte har vært med på andaktsmøter hos meg tidligere og hun på 55 kom via avisreportasjen i Adresseavisen i sommer. Vi har bare hatt to møter så det er litt tidlig å si, men deltagerne er fylt av glede og ånd. Vi møtes tirsdag hver 14. dag i to timer.

◀ Mai «hanket inn» interesserte fra Olavsfesten til sin studiesirkel. Les mer om utstillingen på side 29.

Lillehammer: Deler av 9.2 som intro til Bok 1

På Lillehammer er det høstet positive erfaringer med bok 9.2. (delene 1–12, 20 og 22) som introduksjon til Bok 1. Til sammen deltok (helt eller delvis) seks personer, fire ikke-bahá'ier, på helgeseminar hos Elisabeth og Thor Henning 12–13 september.

Delene i bok 9.2 tar for seg den kollektive overgangen fra puberteten – til modenhet, kjennetegn ved vår tid (som materialisme og egoisme) og Bahá'u'lláhs visjon. Bok 1 har som kjent fokus på (personlig) åndelig utvikling og tjeneste med temaene studie av hellig tekst, bønn og livet etter døden.

For første gang tok også kursholderne mot til seg for å annonsere sin studiesirkel gjennom sine Facebook-sider, inkludert en FB-gruppe for beboere i nabolaget. Det resulterte i positiv respons fra over 60 personer. Det kan bety større deltagelse i kjerneaktiviteter når behovet kjennes viktigere (og når mulighetene er mer til stede).

Matiné med 19 deltagere

Den teoretiske – og den praktiske – interessen for åndelige og sosiale spørsmål viste seg også ved at 19 personer, de fleste ikke-bahá'ier, dukket opp på en “Matiné” (kl. 14:00–16:00) i kafeen “Leseriet” i Lillehammer i regi av innehaveren, Nina Dreyer Henjum, (som er med på mange av våre aktiviteter) fredag 11. september. Hjelperådsmedlem Kitt Sandvik holdt foredrag med tittelen “Visjonen om individet vi kan bli og samfunnet vi kan bygge”. Det bygget på elementer i innledningen til Bok 1 som blant annet sier:

“... kursene i Ruhi-instituttet peker ut en tjenestesti for menneskeheten ... Fremgang på denne stien innebærer å beskjefte seg med to moralske hensikter: Å vie oppmerksomhet til vår egen åndelige og intellektuelle utvikling, og å bidra til forvandling av samfunnet ... Det som inspirerer instituttet, er Bahá'u'lláhs visjon om hvilke individer vi kan bli og hvilket samfunn vi kan bygge.”

Kitts innledning førte til gode samtaler, blant annet med et par studenter i psykologi ved Høyskolen i Innlandet. Matinéen bekreftet også at bahá'iene i Lillehammer, ikke minst inspirert av Kitts besøk og oppfølginger, har en stor kontaktflate.

Ungdom: – God anledning til å snakke om alt

Shayan Fallah, Lillestrøm:

– 26. juni hadde vi alle gleden av å høre Nasjonalt Åndelig Råd lansere kampanjen med den nyreviderte Bok 1 på norsk. Inspirert av det, valgte jeg å starte boken med en gruppe av mine venner, og senere med en annen gruppe.

◀ Jeg ser ikke noe problem med å snakke om bønn med personer som ikke er kjent med troen, sier Shayan og gjør terskelen lav for at vennene hans blir med i studiesirkelen.

Den ene gruppen består av gode venner som jeg ble kjent med fra videregående skole: Kristoffer, Trym og Tan. Vi snakker sammen flere ganger i uken og gjør ulike aktiviteter sammen. Vanligvis treffes vi på discord, som er et kommunikasjonsprogram, og deler pdf-versjonen av Bok 1 på skjermen mens vi går gjennom boken.

Den andre gruppen består av litt yngre ungdom rundt 15–18-års alderen hvor deltakerne er både bahá'ier, og venner av troen. Vi bruker Zoom.

Av praktiske elementer ser vi at den nyreviderte boken har endret litt på målene i hver enhet. Blant annet fra å lære utenat fem bønner, til å styrke og forsterke vanen med å lese de hellige skriftene og bønn. Deltakerne har ulike forståelser, men de kan alltid ta et steg fremover fra der de er, og med litt støtte fra veilederen vil disse praktiske elementene som å lese bønn, og delta og holde andaktsmøte komme naturlig når forståelsen øker ved å gå gjennom boken.

Jeg ser ikke noe problem med å snakke om bønn med personer som ikke er kjent med troen. Men siden enhet 2 handler om bønn, tenker jeg forståelsen vil øke når man går gjennom den, og samtaler vil komme naturlig. Den nyreviderte Bok 1 gjør det også mye lettere å ha samtaler med hvem som helst, siden den

virker mye mer åpen og fokuserer på å bygge forståelse sammen istedenfor å sitte fast på et spørsmål og diskutere uten mål og hensikt.

Min forståelse er at vi alle er med på en prosess som skal skape en bedre verden. Av den grunn er det vanskelig å se på andre og tenke “oss” og “dem”. For meg var det naturlig å spørre vennene i disse to gruppene om de vil dele deres erfaring om denne prosessen med Bahá'í Nytt.

Trym Korsvik

– Jeg er ikke troende selv, men liker gode samtaler om moralske spørsmål, etikk og tro. Ikke bare blir man bedre kjent, men sånt gir også en god anledning til å snakke sammen om alt, som vi ellers får lite av i disse karantenetider. Det er i stor grad grunnen til at jeg ville bli med på å gå gjennom Bok 1 med kompisgjengen, gode samtaler med gode folk, rett og slett. ▶

▷ Kristoffer Falk Austnes

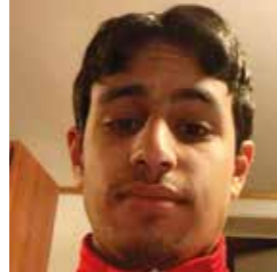
– Våren 2020 fikk jeg muligheten til å ta del i noe nytt og spennende av en nær venn, Shayan. Vi skulle gjennomgå noe som het “Bok 1”. Etter å ha snakket litt om hva det innebar, samt lære litt mer om hvordan dette kan være nyttig, dannet vi en gruppe og begynte på Bok 1! Selv om vi ikke alltid er like seriøse når vi gjennomgår oppgavene (mange morsomme forslag), kommer vi gjennom temaene og lærer mer om bahá'í og deres venner som driver med samfunnsbygging og relasjoner. Selv om jeg kanskje var litt skeptisk til å gjennomgå det jeg trodde var religiøse tekster, viste det seg å være en mer sosial samling – en samling hvor vi snakket om alt mellom himmel og jord. Opplevelsen av møtene har vært positivt. Jeg føler det vi gjennomgår er nyttig og kan brukes til daglig, om det så er skole eller fritid. Til andre som kanskje vil danne eller delta i slike samlinger vil jeg anbefale det på det sterkeste. Dette er ikke annet enn sosialt, hyggelig og en god mulighet til en god latter når et morsomt forslag dukker opp!

Alex Tan

– Dette året har vært annerledes enn tidligere år, og mange av aktivitetene mine har blitt endret på grunn av dette. En god venn, Shayan Fallah, tok et initiativ og introduserte oss for hans lidenskap, bahá'ís Bok 1. Selv ville jeg neppe ha engasjert meg i denne boka, men siden en god venn var villig til å gi oss en innføring, kunne jeg også bli med.

Møtene var informative samtaler og diskusjoner rundt emnene i denne boka. Jo mer vi involverte oss i emnene og temaene, innså jeg at dette ikke nødvendigvis bare er en religion, men også en filosofi om mennesket. Jeg ble selv overrasket over åpenheten under møtene, da det ikke var noe fastsatt riktig eller feil.

Daniel Shahdadfar

– Ruhi-bok 1 har vært ganske lærerik med diskusjonene vi har hatt. Det har endret mye av mine tanker rundt liv og død. Samtidig har jeg skjont at mye av det jeg har trodd fra før ikke var like smart eller riktig som jeg trodde. Anbefaler boka for både bahá'ier og ikke-bahá'ier av alle aldre.

Hanna Zarghooni

– Jeg har vært så heldig å kunne få være med på den nye Ruhi 1 med Shayan sin gruppe. Vi har lært blant annet å fordype oss i sitater, og lært hva som er rett og galt ved hjelp av sitatene. Det har vært ganske lærerikt og gitt mye glede, fordi selv om en pandemi går rundt så har vi fått nye muligheter, det er ikke som før at vi har Ruhi med de som er nær, men nå så har vi Ruhi med de som bor langt unna også! Ved hjelp av internett så føler jeg at det er mange nye muligheter som vi ikke hadde før. Jeg føler også at vi har blitt mer forenet på kryss og tvers.

Shamim Shahri

– Jeg synes at ruhi har vært veldig koselig og lærerikt fordi vi har hatt om temaer som er nyttige i livet. Jeg føler jeg lærer mye av ruhi-temene og de gir en god effekt. ❖

Plutselig er behovet enda større ...

◀– Kursene som tilbys av instituttene deres (...) prøver å svare på behovene til inntreden i skarer, uttalte Farzam Arbab, tidligere medlem av Det Universelle Rettferdighetens Hus. Han er en av tre fremstående bahá'ier som har gått bort denne høsten. De andre er Violette Haake og Douglas Martin.

Foto: © Bahá'í World News Service

12 studiesirkler med Bok 1 som er startet siden begynnelsen av august, har mellom én til fem deltagere ved siden av veileder, ifølge Norsk Bahá'í Institutt.

Folk står altså ikke i kø for å være med. Likevel er dagens små grupper viktige i seg selv. Og etter hvert blir dråpene til både bekker og elver. Vi vet at etterspørselen vil øke og at vi kan forvente “inntreden i skarer”.

Farzam Arbab, tidligere medlem av Det Universelle Rettferdighetens Hus, var en pådriver for å utforske hvordan systematisk opplæring blant barn, ungdom og voksne kan trekke

veksler på vitenskap og religion, to kilder til kunnskap og praksis, for å fremme åndelig, intellektuell og sosial utvikling. Arbab døde 25. september, 78 år gammel. (Jfr minneord news.bahai.org/story/1453/)

I et foredrag om Opplæringsinstituttet og sekvensen av kurs på en internasjonal konferanse i Australia i 2004, sier Farzam Arbab: – **Kursene som tilbys av instituttene deres (...) prøver å svare på behovene til inntreden i skarer. De er blitt utviklet i samsvar med en spesiell forståelse av utvidelse og befestelse i stor skala, en som ser på det som mottakelige befolkningers bevegelse mot Bahá'u'lláhs verdensorden.** (Les hele: bahai-library.com/arbab_training_institute) ❖

Derfor ble vi bahá'ier

Bare 30 prosent av det norske folk tror på Gud, ifølge undersøkelser fra 2019. I 1947 sa 85 % av alle nordmenn at de trodde på Gud. I 1968: 73 %. Og i 1985 var tallet sunket til 52 %. (Jfr NRK TV: "Sånn er Norge" Om Gud.) I dette sekulære landskapet kan det kanskje virke ekstra merkelig at noen velger seg en religion, ikke minst en tro som (altfor) få har hørt om. Så hvorfor blir noen bahá'ier?

Tre av de nyerklærte har sagt ja til å dele sin historie med Bahá'í Nytt.

Bjørns dans og åndelige reise

— Det var uvant for meg å bli møtt så åpent og inkluderende som jeg ble. Jeg ble godtatt som den jeg var, med den bakgrunnen jeg har.

Det sier Bjørn Erik Restad, 62 år, Lillehammer, en av de "nye bahá'iene" den siste tiden.

Bjørn har vært med i flere studiesirkler, spesielt med bruk av Ruhi-bok 1.

— Det største utbyttet var nok det åndelige fellesskapet, mer enn selve fordypningen i teksten, sier Bjørn. — Jeg ble overrasket av at teksten var så "tildekket", at språket var så opphøyet og fremmed. Jeg så for meg at det var en støvete universitetsprofessor som hadde skrevet det med gammelt språk og som inviterte til en sær interesse. Men etter hvert kunne jeg også oppleve den poetiske og åndelige kraften i ordene. Med hjelp av de andre i studiesirklene kunne vi gå bak den språklige "forkledningen" og jeg kunne la meg overraske, "å ja, er det det som menes"? Jeg skjønnte at bahá'iene ikke levde i fortiden. De var enkeltpersoner som levde her og nå.

Dansen er en viktig bakgrunn for Bjørn Erik. Han har i mange år praktisert "Fem rytmer". Det er en dansepraksis skapt og utviklet av Gabrielle Roth som har skrevet boka med den beskrivende tittelen "Sweat Your Prayers: The Five Rhythms of the Soul" ("Svett dine bønner: Sjelens fem rytmer.") Rytmene er "Flyt, Stakkato, Kaos, Lyrisk og Stillhet". Bjørn Erik har et godt minne om hvor ivrige deltagerne i et "Åndelig verksted" (som bygget på Bok 1) var for å lære om "Fem rytmer" som førte til at alle danset.

— Jeg ser dansen som min åndelige vei, sier han. — Jeg danser mye, gjerne også ute, ikke

minst i høstmørket. Jeg har ADHD og kan ikke samle for mye i hodet. Da blir jeg urolig og "trykket" i hodet må "ut". Også studie av bahá'í-tekster kan bli overveldende. Jeg må bevege meg.

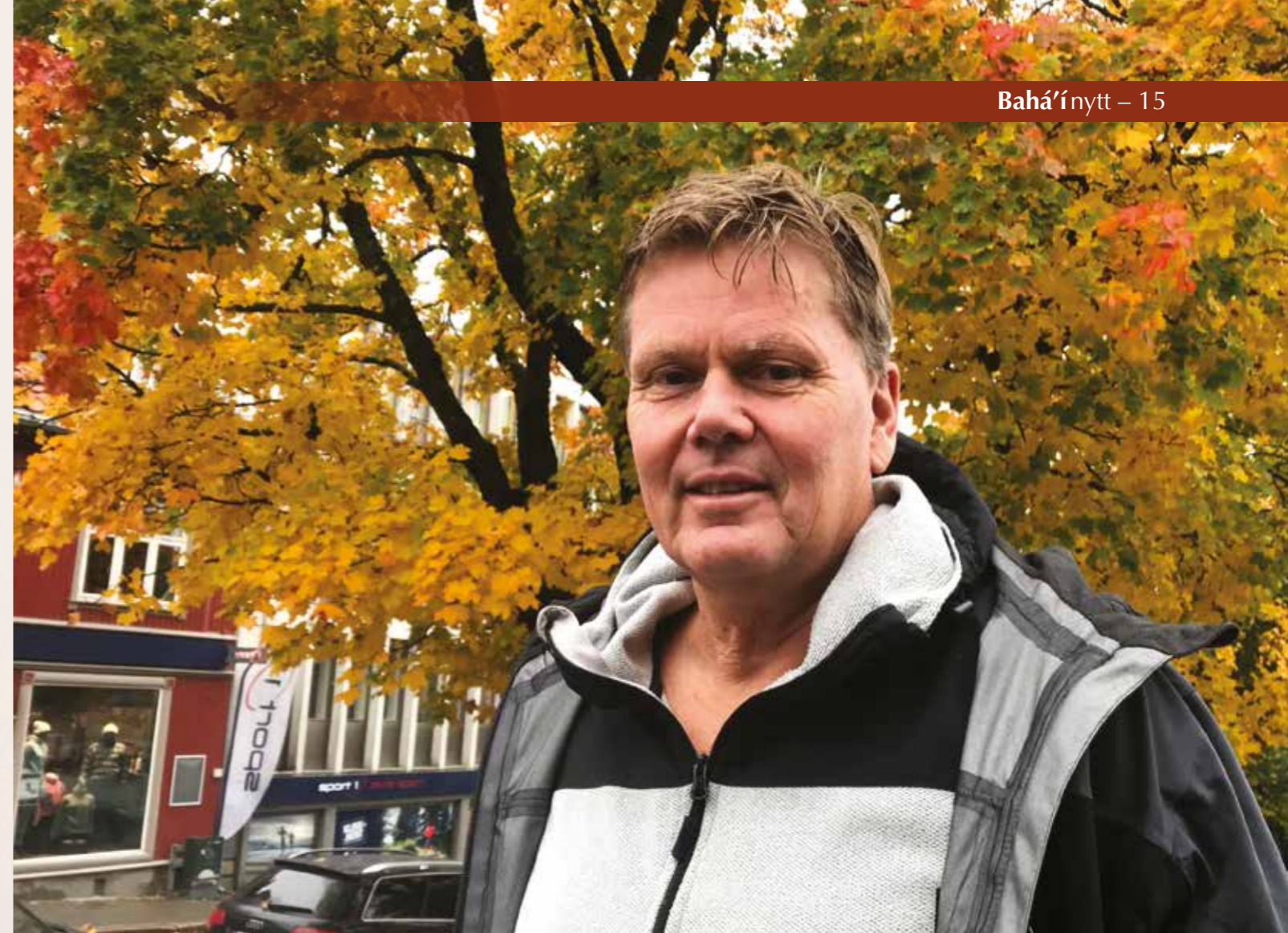
Her tar intervjuet av i fabling om **slektskapet mellom dans, bønn**, hellige ord, musikk, kunst, naturmeditasjon. Om hvordan troen inspirerer til å ta inn hele verden, hele mangfoldet, ulike kulturelle uttrykk for å berike åndelig liv, eksperimentere, dyrke glede og nysgjerrighet, leke og lære. Og hvordan ett ord, ladet med åndelig kraft, som navnene på dagene og månedene i bahá'í-kalenderen, kan sette i gang en dans.

— Åpenheten i bahá'í-troen fascinerer meg, sier Bjørn. — Jeg ser det i mange av bahá'iene jeg møter. Som for eksempel på en tur med en bahá'í som fordomsfritt kom i prat med narkomane. En av dem hadde satt en heroin-sprøyte og hang med hodet. Han ble møtt med oppmuntrende ord og løftet hodet. Da så han en vakker kvinne som smilte, han måtte tro det var en engel. Da handler det ikke om å være høytravende på bøker som en onkel Skrue som bygger opp en egen formue i en binge, men å være medmenneske og åpen for alle slags folk.

Bjørn har mye med folk å gjøre som har psykiske utfordringer og/eller har rusproblemer. I mange år har han spesielt arrangert turer ut i naturen for folk i Lillehammers brukerstyrte senter Havang. Gjennom Jan Henrik Wik ble han kjent med bahá'iene.

— Men hvorfor ble det viktig for deg å bli bahá'í?

— Jeg hadde aldri trodd at jeg skulle gå inn i en religion igjen. Jeg hadde for lengst meldt meg ut av statskirken. Jeg ville være uavhengig, fri,

Men så var det spesielt det med miljøet med så mange flotte mennesker. De er entusiastiske. De er sterke på det de driver med. Jeg merket at jeg savnet et åndelig miljø. Etter hvert skjønner jeg mer om hva troen står for. Jeg kan også åpne en bok på en tilfeldig side og merke at skriftene har en beskjed til meg.

— Hva sier venner av deg om trosvalget?

— Jeg fortalte det til bestevennen min. Han har ikke noe forhold til religion. Men han syntes det var bra jeg hadde blitt bahá'í. Det er jeg enig i.

▲— Jeg hadde aldri trodd at jeg skulle gå inn i en religion igjen, sier Bjørn. — Men så var det spesielt det med miljøet med så mange flotte mennesker.

Mina: — Troen ble mer enn kultur

— Det som har vært viktigst for min del er nok overgangen fra kultur til religion, sier Mina Amirnejad, 20 år, fra Lillehammer, nå i lektorutdannelse i Kristiansand hvor hun også, i september, valgte å melde seg inn i bahá'í-samfunnet.

— For fem år siden, følte jeg at bahá'í-troen og samfunnet kun var en del av min kultur, men at troen ikke var på plass fra min side. Derfor valgte jeg å ta avstand, og opplevde aldri det som noe problem fra foreldrene mine sin side. Det skal også sies at på dette tidspunktet var jeg sikker på at det ville gå 20–30 år før jeg kunne tro på en Gud – men fem år er ganske lang tid, og det er de siste par årene ▷

▷ jeg har funnet ut av at bahá'í-troen har blitt noe mer enn en kultur for meg.

– Et sitat som har vært viktig for meg er “Gud kjenner alle hjerters ønske, men trangen til å be er et uttrykk for menneskets kjærlighet til Gud” av ‘Abdu’l-Bahá. Dette ble viktig for meg i min oppdagelse av troen på Gud.

– Jeg er jo vokst opp i en bahá'í-familie så vegen til bahá'í-samfunnet har alltid vært kort og tilstedeværende. For min del ser jeg ikke på å bli formelt medlem i et bahá'í-samfunn som en veldig stor endring, fordi det alltid har vært der for meg.

– Det å komme fra en troende familie i et sekulært samfunn har jeg aldri oppfattet som et problem. Jeg har alltid vært åpen med venner og fortalt om bahá'í-troen i klassen, både på ungdomsskolen og videregående, uten problemer, men allikevel har jeg aldri brukt begrepet “jeg er bahá'í” i klassesammenheng før for tre uker siden.

– Mine venner er ikke direkte skeptiske til religion. Det er vel snarere snakk om at religion ikke er en tilstedeværende faktor i deres liv eller tenkemåter. Selv har jeg aldri opplevd negative reaksjoner på det å være en troende.

Mina er med i en studiesirkel med Bok 1 i Kristiansand med Siv Berge som veileder. De – fire personer – har i skrivende stund møttes én gang.

Vida: – Jeg vil bidra til å skape enhet

– Slik Baha'u'llah sier tilhører alle mennesker samme rase, og jeg synes tiden er moden for å skape enhet mellom mennesker, religioner og nasjoner, og jeg ønsker å bidra til denne prosessen, sier Vida Sadat Mousavianeghani i Trondheim som erklærte seg i september.

– Jeg og mannen min er de eneste døve medlemmer i bahá'í-samfunnet i Trondheim. Jeg har vært med på noen nittendagsfester sammen med mannen min, noe som har gjort at jeg ble bedre kjent med bahá'í-samfunnet. Jeg valgte å bli bahá'í fordi jeg liker Bahá'u'lláh. Jeg liker også å delta på bahá'í-aktiviteter i byen vår. Jeg vil lære mer og bidra ved å gå gjennom ruhi-bøkene. Jeg og mannen min har startet på Bok 1, og vi ønsker å fortsette videre med Bok 2, 3 og videre. ❖

– Jeg synes det er en veldig fin måte å trene refleksjon på. Vi har samtaler som man ikke har med hverandre i samfunnet, i alle fall ikke i min omgangskrets og dermed kan dette med dypere refleksjon bli en fremmed greie. Det er også en veldig fin måte å dele perspektiver og synspunkter på. Vi merker jo stadig vekk at den ene har poenger/perspektiver den andre ikke tenkte på, og på den måten utfyller man hverandre.

– Det var nettopp dette jeg føler jeg også fikk mest nytte av i juniorungdomsgruppa (som jeg var med på i Lillehammer). Jeg husker jo ikke de konkrete sakene vi snakket om, men øvelsen i å tenke og diskutere på en måte man ikke har tid til på skolen, tror jeg er veldig viktig.

En av foreleserne i religionsfaget som Mina studerer, har sagt at han gjerne vil være med i studiegruppa en gang.

– Han visste at jeg var bahá'í og så lurte han på om det var noe samfunn her, eventuelt hvor stort. Han er veldig interessert i å komme til studiesirkelen for å samtale/observere en gang, rent faglig. Foreleserne her er jo generelt sett ganske interessert i å delta på “religiøse aktiviteter” for å få et bedre inntrykk fra innsiden – og jeg vet at flere av foreleserne mine har særlig et øye for minoritetsreligioner, sier Mina.

Året uten sommerskole

◀ – Å by på seg selv gir gjerne like verdifullt ‘påfyll’ – som ‘en hel sommerskole’ – men det betyr ikke at vi kan unnvære ‘den årlige samlingen’ for lenge, sier Brynhild Mathisen, her med Haraldur på Kistefos-museet.

Dette spesielle korona-året hadde også som konsekvens at sommerskolen for første gang måtte avlyses. Hvordan opplevde vi det? Her er noen refleksjoner:

Brynhild Mathisen, Mo i Rana:

– **S**ommerskolen på Beitostølen har de siste seks åra vært sommerens høydepunkt. At det ikke ble noe i år var en nedtur. For allerede før juni var omme skjønte vi at nå ble det ei heil uke ekstra å bruke på besøk til gamle venner og folk vi ikke hadde hatt kontakt med på årevis. Lista var lang. Vi la i vei sørover, hadde meningsfulle samtaler med fremmede, før første lengre stopp hos datter Ingrid i Drammen. Og på nytt er det ‘en lomme av god tid’ som åpner seg; – på en musikkforretning møter vi en svensk trommeslager som inviterer Halli til å spille golf med seg i Horten og vips; – jeg og hans norske frue blir sittende og ‘snakke om selve livet’ i timevis! På retur nordover stoppet vi på kirkegården i Østre Gausdal, der det ufødte barnet vårt (1989) har ei grav og drakk kaffe på gården til familien Sønstevold rett nedenfor Bauker! Vi har ikke hilst på dem siden den gang, så dette timelange ++-stoppet rommet et helt liv! Slik åpnet ‘tapet av en sommerskole’ med påfyll

av åndelig føde og trosfelleskap et vindu mot verden og mennesker som ‘tørster etter’ den kontakten og det perspektivet vi kan gi. Og: Å by på seg selv gir gjerne like verdifullt ‘påfyll’ – som ‘en hel sommerskole’ – men det betyr ikke at vi kan unnvære ‘den årlige samlingen’ for lenge; – kanskje heller at vi må bli flinkere til selv å skape rom for de meningsfulle samtalenene – mellom hver sommerskole (og hvert Ruhi-kurs).

Lisalee Stevens, Gjøvik:

– Det gikk fint uten, men jeg savnet å ha småbarnsgruppa sammen med Martine. Barna mine savnet å dra på sommerskolen. Fraværet av sommerskolen fikk meg til å tenke litt. Vi ▷

▷ må bli flinkere til å prøve å bli kjent med alle de som deltar på sommerskolen, de som kanskje ikke kjenner så mange fra før. Skape et bedre samhold.

Adrien Clavier, Drammen:

– Fraværet av en sommerskole har gjort at vi måtte organisere noe selv helt lokalt. Så vi laget en slags veldig enkel sommerskole for familien med temaet 'Abdu'l-Bahá. Barna fikk være med på å planlegge hva vi skulle lære om. Det var en god opplevelse og barna sitter igjen med mye ny forståelse om troen! Savnet etter en sommerskole var imidlertid stort. Det er så viktig å møte andre og la seg motivere av hverandres erfaringer og oppmuntring!❖

▼ Her er bilde av barna som tegner Mesteren og hvor han har reist.

Sør- og Nord-Norge er ETT

Nordkalotten (på norsk side) skal igjen være del av Norge. Det opplyste Det Universelle Rettferdighetens Hus i sitt brev 14. juli 2020; "ansvaret for hvert av de tre landene på Nordkalotten og for de lokale åndelige råd der gå(r) tilbake til å være underlagt de respektive nasjonale åndelige råds jurisdiksjon."

Dette betyr i praksis for Norge at den nordlige delen av Nordland, samt Troms og Finnmark nå er en del av Bahá'í-samfunnet i Norge.

"Dette er en stor nyhet og en forandring som krever en omstilling både på det administrative plan og utviklingen av troen i Norge generelt," skriver Nasjonalt Åndelig Råd i et brev til alle 2. august.

Rettferdighetens Hus beskriver oppgaven slik: "Oppgaven for hvert nasjonalt råd er å skaffe seg oversikt over de ressurser som kan settes inn for å utvikle troen på Nordkalotten, og å utarbeide sin handlingsplan som mobiliserer disse ressursene, en plan spesielt tilpasset regionens behov som kan tjene som basis for læring og videre utvikling gjennom en serie av sykluser, og faktisk en periode av år".

Om bakgrunnen for beslutningen, skriver Rettferdighetens Hus: "I sin gjennomgang av situasjonen for Saken i deres land og på Nordkalotten har Rettferdighetens Hus konkludert med at de komplekse forhold i regionen har gjort det svært vanskelig for et tverrnasjonalt regionalt råd å fungere effektivt, og at Sakens vekst på dette stadium best vil la seg fremme ved å avslutte rådets virksomhet for en tid."

Zoom-møte med deltagere fra Nordland, Troms og Finnmark

Som et første skritt for å innlede nærmere kontakt og samarbeide med vennene i Nord-Norge arrangerte Nasjonalt Åndelig Råd et Zoom-møte søndag 9. august med over 20 deltagere fra steder som Hammerfest, Tana, Tromsø, Narvik, Ballangen, Vågan, Bodø. Deltagerne fortalte litt om seg selv og sitt syn på nyheten om sammenslåingen. Blant annet

ble det nevnt at det var behov for ledsagelse og støtte, at det hadde vært en språkbarriere med det finske samfunnet, at det ville være bra om bahá'íene i nord ble mindre bundet av administrative oppgaver og at en så fram til hva forandringen ville innebære. På den annen side ble også endringen beklaget fordi det var annerledes, spennende og visjonært med Nordkalotten.

Fra 2007 til 2020

Nordkalotten var under Finlands jurisdiksjon fra juli 2007 til altså juli 2020. Finnmark, Troms og 27 av 44 kommuner i Nordland var med i Nordkalotten (etter bahá'í-samfunnets inndeling) med grense ved Polarsirkelen.

I 2007 var det 52 bahá'íer i denne delen av landet. I dag er det 60 fordelt på 26 i Nordland, 18 i Troms og 16 i Finnmark. Det er ett lokalt åndelig råd i Tromsø, og grupper med to eller flere i Mo i Rana (2), Bodø (7), Vågan (6), Ballangen (3), Narvik (2), Harstad (2), Tromsø (15), Kåfjord (2), Alta (9), Tana (3) og Hammerfest (4).

Kontakten mellom nord og sør er allerede i gang på flere fronter. Nasjonalt Åndelig Råd vil besøke Tromsø 6.–8. november og møte med venner fra Troms, Finnmark og Nordland. Hensikten er å bli bedre kjent, rådslå om brevet fra Det Universelle Rettferdighetens Hus av 14. juli og rådslå om tiden framover.

Alle kan utvilsomt bidra til å styrke båndene mellom nord og sør. Og ikke minst; ha hele Norge – og hver enkelt – i tanker og bønn!❖

▼ Fra den første større samlingen av bahá'íer med samisk bakgrunn, som ble holdt i Rovaniemi, Finland, 30. desember 2017. Første rekke: Stig Rune Smuk, Marit Tapio Guttorm. Andre rekke, f.v. Ritva Torikka, Trond Østrem, Audun Hagan, Ellen Niemelä, Sari Niemelä

Vestfold-samling

Koronaavstand og null klemming, men masse hjertevarme, glede og optimisme på troens vegne i Vestfold! Bildet er tatt av Behnam lørdag 5. september da bahá'ier i Vestfold møtte med Nasjonalt Åndelig Råd i Sande Menighetscenter. Det klaffet også med nærværet av hjelperådsmedlem Kitt Sandvik som beriket vennene med besøk i fem dager. Dagen etter bildet ble tatt deltok 17 venner i refleksjonsmøte om utviklingen i Vestfold.

Og samling i Moss

Det nye lokale åndelige rådet i Moss etter sammenslåingen med Rygge kommune, var vertskap for en vakker, varm og gledesfylt samling lørdag 8. august. Tilstede var alle medlemmene av det lokale rådet og syv av medlemmene i Nasjonalt Åndelig Råd. Det var første gang det lokale rådet møttes fysisk i denne koronatiden.

Fruktbart i Bærum

Vi får stadig inntrykk av at det strutter av liv i Bærum. Det sørger ikke minst Parvaneh Farid-Monfared for når hun deler bilder på "200 lys" på Facebook. Det er så mye liv at det også vokser sydhavsfrukter i hagene! Bildene er fra 15. august da vennene møttes hos Elaheh og Behzad for å høste bananer.

Bønn i drosja

Jan-Henrik Wik, Skjåk, er åpen for å snakke om livets åndelige sider når som helst. Og hvor som helst. Dette er en "hverdagshistorie" fra hans liv som vi har bedt ham dele med Bahá'í Nytt;

I forbindelse med en operasjon jeg skulle ta på Lillehammer sykehus, ble jeg hentet i taxi fra Skjåk til Otta.

Sjåføren var en ung mann i 20-årene. Han var høflig og imøtekommende og da vi var i gang med turen småpratet vi litt. Han spurte om det var noe musikk på bilradioen jeg foretrakk.

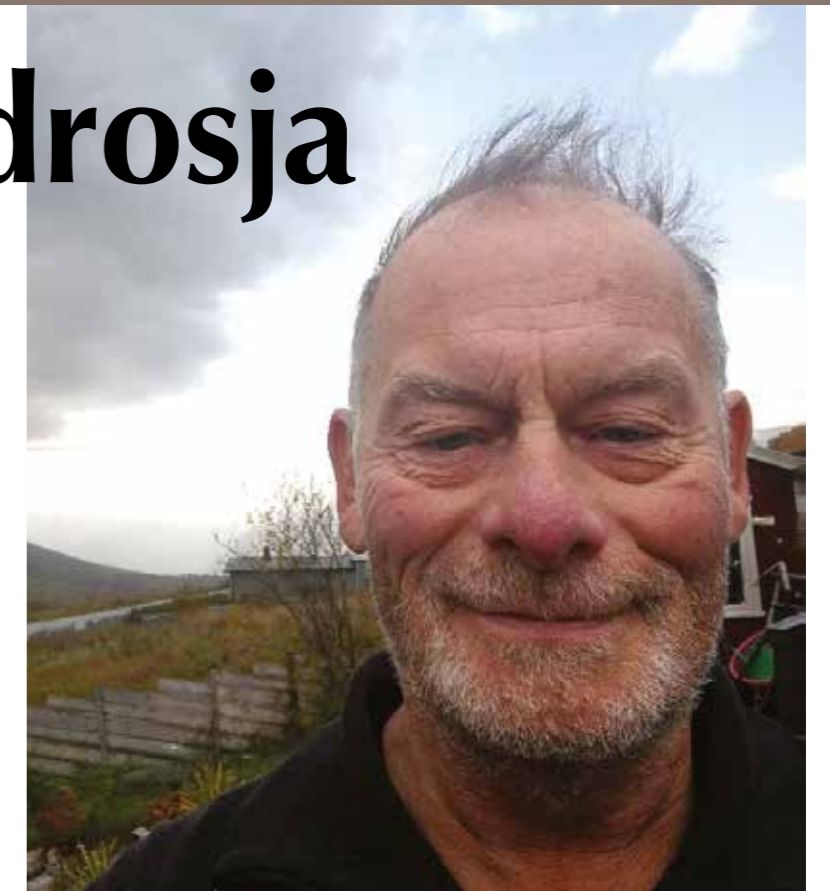
"I dag trenger jeg noe forfriskende for jeg skal operere bort en svulst. Har du tekno?" Det forslaget likte han godt og søkte opp musikken. Etter at vi begge hadde lyttet en stund, sa jeg: "Det gjorde godt. Og så gruer jeg meg til operasjonen og på sånne dager trenger jeg å be en bønn." "Ja, sånn har jeg det og," sa han likefrem. "Jeg ber gjerne en helbredelsesbønn, har en app på mobilen som jeg kan laste ned fra, vil du høre?"

"Ja, greit det."

"Ditt navn er min helbredelse ..."

Det ble stille. Etter litt spurte jeg ham om han kjente noen virkning. "Ja, det ble liksom lettere og naturen virker nærmere."

"Jeg føler meg roligere og mer avslappet," sa jeg. "Ja, det ble en slags ro," bekreftet han.

▲ Jan-Henrik Wik i Skjåk har gjort sitatet om å være «uhemmet som vinden» i undervisning, til et varemerke.

Turen til Otta tar litt over timen med bil. Vi gikk gjennom bønneteksten og han reflekterte hva det betydde for ham. Han syntes det var interessant.

Han var blant annet sikker på at Gud sto bak og hjalp. Det ble naturlig å snakke om åndelige temaer, om hva det kunne være. Jeg fortalte ham om hvem Bahá'u'lláh var og om hva han ville lære menneskene om enhet. Han skjønte det godt, sånn tenkte han selv.

Tiden gikk fort og han fikk tilbud om å møtes om bønn og åndelig utvikling, fysisk og på nett, før vi skilte lag. Han ville være anonym og takket nei, men noe har kanskje rørt ham ...❖

Ditt navn er min helbredelse, o min Gud,
og ihukommelse av deg er mitt legemiddel.
Å være deg nær er mitt håp, og kjærlighet til deg
er min ledsager. Din barmhjertighet mot meg er
min helbredelse og min hjelp både i denne verden
og i den kommende verden. Sannelig, du er den
overmåte gavmilde, den allvitende, den allvise.

– Bahá'u'lláh

◀ Vårt nye nasjonale senter, Hamang, har lange tradisjoner helt tilbake som "fullgård" (helgård) i eldre jernalder (som regnes fra cirka år 500 før vår tidsregning til ca 550 etter vår tidsregning). Dette bildet skal være tatt i 1965 og viser hovedbygningen (den hvite) som i dag altså er i ferd med å tas i bruk av bahá'í-samfunnet. Kilde: [https://lokalhistoriewiki.no/wiki/Hamang_\(gård_i_Bærum\)](https://lokalhistoriewiki.no/wiki/Hamang_(gård_i_Bærum))

Nytt nasjonalt senter tar form

Vårt nye nasjonale senter i Sandvika er i skrivende stund i ferd med å bli klart til bruk etter tre intense måneder med oppussing. Den offisielle åpningen 9. oktober er imidlertid utsatt på ubestemt tid på grunn av koronasituasjonen.

Haziratu'l-Quds er betegnelsen som er gitt til bygninger som fungerer som et sentrum for administrative akti-

viteter på lokalt, regionalt og nasjonalt nivå. Haziratu'l-Quds betyr bokstavelig "hellig fold" eller "innhegning av hellighet" ("sacred fold" or the "enclosure of sanctity").

Vårt nye, nasjonale Hazira ligger i Sandvika i Bærum, i Gamle Hamang gård, Hamang Terrasse 63 i Sandvika. Det er vårt fjerde, nasjonale senter som har vokst i størrelse for hver ny anskaffelse. Det første var også i Bærum, en halvpart av et vertikaldelt hus på Nestoppen 27 i Haslum. Det andre var en treetasjes endeleilighet i Drammensveien 110A. 15. januar 2007 overtok vi så det tredje Hazira, en enebolig i

Holmenkollveien 26A. 1. juli 2020 kunne vi låse opp døren som eiere av vårt nyeste senter som er et næringsbygg på 480 m². Tomten er på 1907 m².

Nyheten om den siste anskaffelsen ble delt av Nasjonalt Åndelig Råd i en e-post til alle 7. mai 2020, som blant annet sa: "Nasjonalt Åndelig Råd ønsker med glede å informere om at vi i går kjøpte et nytt nasjonalt bahá'í-senter på Hamang Terrasse i Sandvika til 11,1 millioner kroner! Eiendommen ligger på gamle Hamang gård og har en lang historie knyttet til seg som strekker seg helt

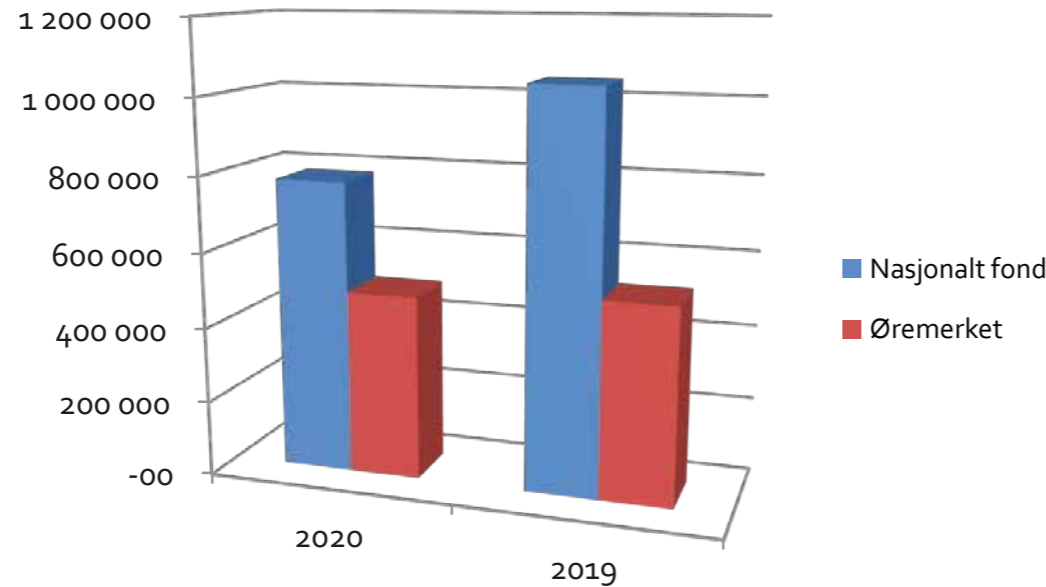
tilbake til 1300-tallet som bl.a. kirkegods under et kloster.

... Gjennom korrespondansen med Verdenssenteret og rådslagning med rådgiver Saba Mazza, det faktum at vi må ut av vårt nåværende senter og vanskelighetene med å finne et nytt sted, besluttet Nasjonalt Åndelig Råd å kjøpe dette senteret selv om det ligger i Bærum kommune. På sikt ser vi for oss at vi flytter tilbake til Oslo.

... Vi håper at dette senteret kommer til å tjene Bahá'í-samfunnet i Norge godt i årene fremover!" ❖

Nedgang i inntekter januar–september 2020

Inntektene til Nasjonalt Fond i de første 9 månedene i år har falt med kr 265 309 (ca. 25 %) sammenlignet med samme periode i fjor.

I budskapet fra 9. mai 2020 forutser Det Universelle Rettferdighetens Hus våre finansielle utfordringer i det de skriver: "Vi erkjenner at å fortsette virksomheten gjennom krisen i mange tilfeller vil utsette dere for en finansiell belastning, og den økonomiske motgangen som mange i samfunnet opplever, kan begrense ressursene som dere kan dra nytte av." Men de forsikrer oss om deres støtte i neste setning. "Vær forvisset om at vi står rede til å støtte dere. La det ikke finnes noen tvil eller tvetydighet i denne henseende: det er helt nødvendig at troens institusjoner fortsetter sine aktiviteter gjennom denne perioden og ikke hindres av ressursmangel i gjennomføringen av sine kjerneplikter." I nettopp denne sammenheng kan vi informere at det nødvendige mellomfinansieringslånet på kr 11.2 millioner for kjøp av det nye bahá'í-senteret var gitt oss av Det Universelle Rettferdighetens Hus.

Rettferdighetens Hus forsikrer oss om økonomisk støtte fra en annen viktig kilde:

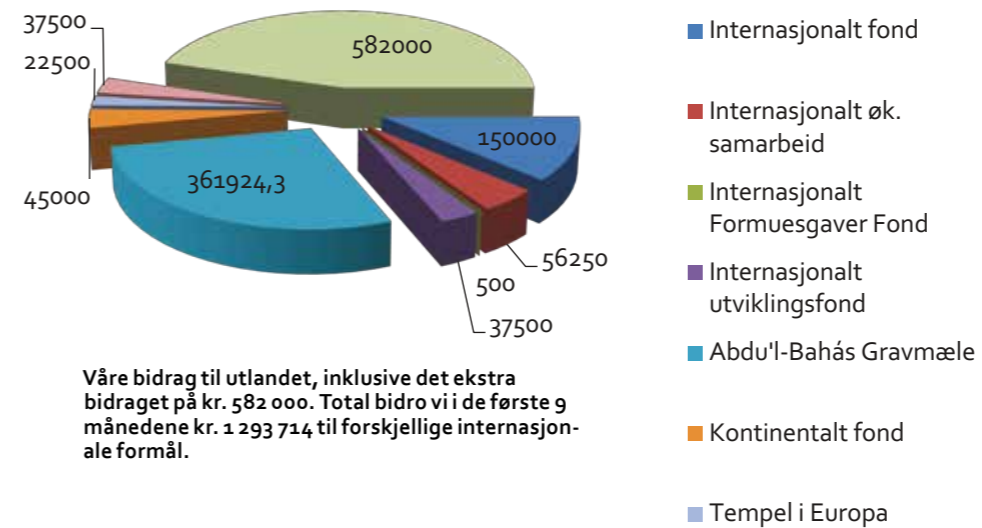
"Uten tvil vil hele skaren av de trofaste i hvert land slutte opp om dere, og vi er i særdeleshet sikre på at bemidlede troende vil tre frem for å hjelpe dere." Vi har allerede sett en del støtte både fra individer og lokale åndelige råd og ser nå frem til en total oppfyllelse av dette løftet.

Nyttig informasjon om bidrag

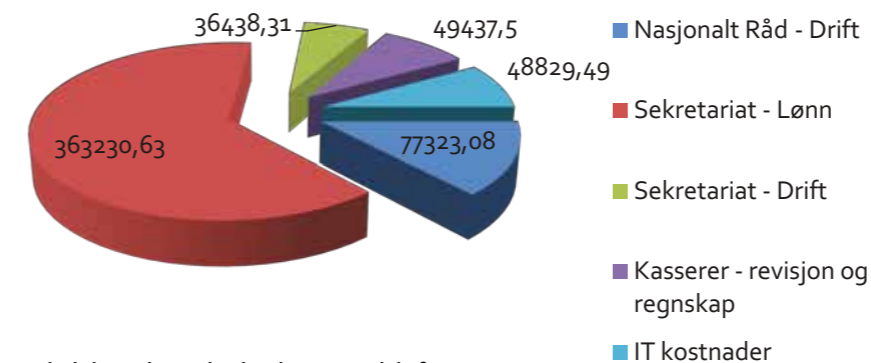
For bidrag til nasjonalt fond bruk kontonr. 7878.05.66697. For øremerket bidrag bruk kontonr 7220.30.45981. Her må bidraget merkes med dets formål. Bruk 7220-kontoen også for bidrag til det nye gravmålet til 'Abdu'l-Bahá. Disse er kontoer som tilhører Bahá'í-samfunnet i Norge.

En til to ganger i måneden sendes det kvittering for deres bidrag pr e-post. Dersom du ikke mottar kvittering, kan det bety at vi har feil e-post fra deg. Send derfor din nye e-post-adresse til 09111334b@gmail.com. Dette er kassererens mailadresse og gjelder kun for kasserersaker.

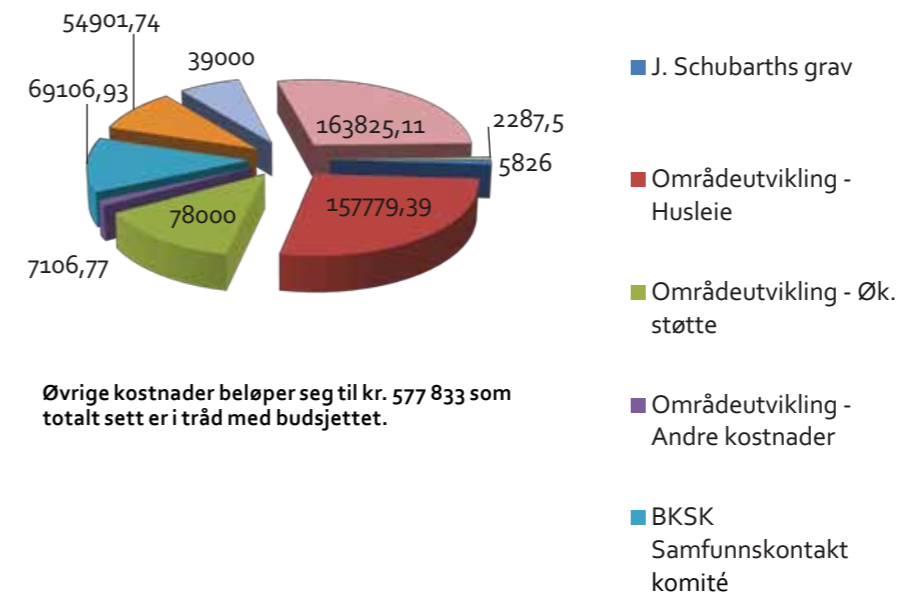
"Det nasjonale fond må gis et solid grunnlag, må støttes gavmildt og stadig holdes ved like av alle, for det er forutsetningen for fremtidig fremgang og oppnåelse." (Shoghi Effendi) ❖

Våre bidrag til utlandet, inklusive det ekstra bidraget på kr. 582 000. Total bidro vi i de første 9 månedene kr. 1 293 714 til forskjellige internasjonale formål.

Administrasjonen brukte kr 575 259 i de første 9 månedene, godt i forhold til budsjettet.

Øvrige kostnader beløper seg til kr. 577 833 som totalt sett er i tråd med budsjettet.

100 årsfeiring ved grensen

▲ Markering ved gravstenen til August Rudd

◀ Et utstillingsbord for å gjøre historien mer levende, som viste at Anna var lærer, en gammeldags bil som fikk representere bilen August kjøpte for å reise rundt med for å kunne undervise, tavlen han fikk av 'Abdul-Bahá som svar på sin forespørsel om å vende tilbake til Sverige og värmlandske ville blomster som pynt

◀ Her er gjestene ivrig i gang med å skape ulike ting i leire

▶ Her er vi alle samlet på ett bilde – og som du kan se holder vi ikke regelen om minst 1 meters avstand ... Fotografen sa nærmere, nærmere for å få alle med på ett bilde, og vi gjorde alle som hun sa uten å tenke. Heldigvis har det gått bra, ingen var syke eller smittet.

8. juli i år var det ett hundre år siden August Rudd kom tilbake til Sverige for å bosette seg som den aller første bahá'ien, ikke bare i Sverige, men i hele Norden.

Jubileumsfeiringen startet med et kveldsprogram på den svenske sommerskolen online, laget av Fereidoun Golmohammadi og lest av Hans Öhman. Dette foredraget + bilder og annet ligger ute på Facebooksiden til jubileet om noen ønsker å høre det. Se: <https://www.facebook.com/100-%C3%A5rs-jubileet-for-Bahai-Tron-i-Norden-100764981605592>

8. juli samlet bahá'ier seg ved gravstenen til August Rudd for å lese bønner etter å ha kjørt langs smale og svingete grusveier fram til Östervallskog kirke. Det var en strålende fin solskinsdag, vi pyntet rundt gravstenen med tre fugler og tre keramikkbloster som symboliserer August og Anna, men også Edvard Olsson – som de tre første og nært forbundne bahá'iene i det aller første samfunnet i Sverige

og Norden. Gravstenen vil bli pusset opp og en ny minneplate satt opp i løpet av jubileumsåret.

På kvelden 8. juli hadde vi en internasjonal feiring på Zoom, med omkring 100 deltagere fra flere kontinent, bønner lest på alle de nordiske språk med vakre bilder fra hvert av landene. Kathleen Petterson fortalte og viste bilder om August og Anna sitt liv med stoff hentet fra boken hun har skrevet om dem.

Vi ville så gjerne ha med deltakere fra det norske samfunnet også på en fysisk feiring, siden August og Anna hadde bodd så nære grensen og undervist på begge sider av den. Grensen var jo stengt på grunn av pandemien. Løsningen ble Morokulien, som ligger akkurat på grensen mellom Norge og Sverige. Så den 11. juli kom det bahá'ier fra Stockholm, Uppsala, Oslo, Bærum, Moss, Kongsvinger og Eda.

Programmet var bønner på svensk og norsk, en fortelling om August og Anna og et utstillingsbord som viste bl.a. førsteutgavene av bøkene Anna bidro til å oversette og så avsluttet vi med en liten spørrelek. Alle fikk lage seg noe i leire som et minne om dagen, og selvfølgelig var det fika – det svenske begrepet for noe godt å spise og koselig samvær. En hyggelig og historisk feiring som folk var glade over å få oppleve og være med på.

Og om ikke så alt for lenge kommer boken om den første tidlige historien ut på det svenske forlaget – der du får vite enda mer om disse som banet veien og la grunnen for det bahá'í-samfunnet vi har i Sverige og Norden i dag. Boken vil også bli oversatt til norsk, og lansert som e-bok.

I dyp takknemlighet til Anna og August Rudd fra jubileumsgruppen. ♦

Tekst: Vigdis Angell

Historiske Anna

I forrige utgave av Bahá'í Nytt ble August Rudd omtalt som den som etablerte bahá'í-troen i Norden. Men han levde bare seks år etter at han kom tilbake til Sverige. August tok kontakt med lærerinnen Anna Gustafsson, som etter kort tid anerkjente troen og var en stor drivkraft i 23 år for bahá'í-troen. Dermed er Anna den første som fant troen i Norden, dvs. uten først å ha funnet den i USA.

▲ "Jeg er altfor ubetydelig for å oversette noe så stort", mente Anna Gustafsson om å oversette Kitáb-i-Iqán.

Anna ble født i Adolf Fredrik forsamling i Stockholm i september 1868. Far Emanuel Gustafsson (f. 1833) var vaktmann på et fengsel og mor var Carolina Norrlander (f. 1835). Anna hadde 6 søsken, men de fleste døde som barn. Anna utdannet seg til folkeskolelærerinne og i 1892 emigrerer hun til USA, men blir bare i to år før hun reiser hjem igjen. I 1894 giftet hun seg i Stockholm med Lars Axel Reinhold Cederborg som hun ble kjent med i USA. Anna og Lars bestemte seg for å flytte til USA igjen og i 1896 fødte hun en sønn, Karl Axel Gunnar Cederborg, i New York. Ett år senere var familien tilbake i Stockholm, der hun fødte sin andre sønn, Kurt Emil Reinhold Cederborg. I 1898, seks måneder etter Kurt er født, dør Annas ektemann, Lars. Anna, alenemor med to små barn, får jobb som lærerinne flere steder i Sverige. I 1911 når Annas barn så vidt er i tenårene, adopterer Anna en foreldreløs gutt, Folke Einar, fra Borås. I 1920 flyttet Anna, sammen med sin adoptiv sønn til Östervallskog i Värmland, der August Rudd tok kontakt med Anna for å forbedre sitt svenske språk. Som omtalt i forrige Bahá'í Nytt så ble Anna bahá'í og Anna og August giftet seg.

Anna og August oversetter "Bahá'u'lláh og den nye tid" til svensk og den publiseres i ▶

▷ 1932. Anna er intervjuet i flere aviser og hun skriver flere leserbrev, blant annet 2. mai 1923 der hun i Nya Wermlands-Tidningen skriver: "Bahá'u'lláhs lære er den guddommelige ånds velduft som på nytt klarer å omskape mennesket. Den er vår tids lys, vår tids ånd".

En tid etter Augusts død i 1926 fikk Anna besøk av Louise Erickson, som ble der en uke. Samtidig kom Valfrid Kjellman på besøk fra Uddevalla. Han hadde gode forbindelser med teosofier og esperantister i Norge. En ung dame, teosof Ruth Wessel fra Lillehammer i Norge, er med på bryllupsfoto i Uddevalla med Valfrid Kjellman og hans engelske kone, Margareta, som stod bahá'í-troen meget nær. Mønsteret fra f.eks. Båbs fremtreden er at de rette personene møtes, slik August og Anna møttes.

Louise Erickson hadde bedt Anna Rudd om å oversette boka "Kitab-i-Iqan", men hadde fått til svar: "Jeg er altfor ubetydelig for å oversette noe så stort". Men når Anna fikk en drøm, der en lys gestalt kom mot henne med en oppslaget bok, forstod hun at hun fikk i oppdrag å oversette boken. (Paul Stolpe i Svensk Bahá'í-nytt november 1994.)

En bekjent av Anna fortalte at hun ble sendt av sin mor med et fang blomster til Annas bursdag 29. september 1928, fordi Anna hadde mange venner og var meget godt likt i området. Og en elev fortalte at Annas hovedinteresse i skolen var religion. Og han husket godt bahá'í-troen.

7. september 1929 forlot Anna Östervallskog og flyttet til Flens kommune i Mellom-Sverige, med sin adoptivsonn Folke Einar Cederborg, som selv flyttet til Stockholm i 1930. Imidlertid fulgte Anna opp sine kontakter i Östervallskog, selv om hun flyttet.

15. oktober 1931 flyttet Anna til Göteborg, der hun giftet seg med handelsmann Arvid Bernard Palmgren (1871-1936). Men allerede 10. oktober 1932 flyttet Anna og Arvid fra Göteborg til bruksorten Rämmen i Finnskogen i Värmland. Ekteparet Anna og Arvid oversatte Kitab-i-Iqan til svensk og den ble trykket i Helsingfors 1936. Anna hadde alltid mye på gang og presenterte sine store planer (muligens Shoghi Effendis planer), slik som å åpne et bahá'í-senter i Stockholm.

"Fru Palmgren var et underbart menneske. Jeg forstår ikke hvordan hun kunne være så ærlig, forstående, fin og nobel. Og herr Palmgren var også et fint og begavet menneske. Jeg og mine venner gikk ofte på hans prekerer (sikkert forelesninger). Anna hadde mange elever som hun lærte å spille. Og hun hadde elever som hun underviste i språk og hun hadde mange venner." (Karin Brandt.)

Etter at ektemannen, Arvid, døde av kreft i 1936 så flyttet Anna i november 1937 til Ekshärad, der sønnen Karl Axel var lærer på en skole. Anna døde 27. august 1943 og er begravd i en familiegrav på kirkegården i Ekshärad i Värmland. ❖

Tekst: Gunnar Jonsson

▼ Til venstre: Anna med klassen sin i Östervallskog. Øverst til høyre: Anna og Arvid i Rämmen med besøkende (t.v.) Nederst til høyre: Anna (i midten) med skoleklasse

Mai: Fra ateisme til bahá'í

– Denne gangen stemte det helt. Bahá'í-troen er for meg en logisk religion som skaper harmoni mellom kropp og sjel, vitenskap og religion, forteller Mai Antonsen til Adresseavisens ukeavis 25. juli.

Ukeadressa forteller historien til seks personer som har konvertert. Det skjer i samarbeid med Olavsfest 2020 som arrangeres i Trondheim fra 28. juli til 3. august. De seks personene som er intervjuet i avisa preget en fotoutstilling i byen som ble åpnet 25. juli av blant andre Peter Myhr, direktøren for Olavsfest-dagene. Mai Antonsen var også en av tre deltagere i en åpen samtale på Olavsfest torsdag 30. juli under tittelen "Konvertert. Endelig fant jeg meningen med livet" som ble sendt på NRK P2 radio. ❖

▲ Adresseavisen forteller historien til seks personer som har konvertert. Mai Antonsen øverst til venstre i rekken av fire.

◀ Fotoutstillingen med bilder av fotograf Mariann Dybdahl og tekst av journalist Kjerstin Rabås presenterer hver av de seks konvertittene. Her er Mai Antonsen (t.v.) i samtale med en av de framfotete til åpningen, foran bildene av seg selv.

“Åpne dører mot verden” – Ny læreplan gir nye muligheter

Nina Haugen, barneskolelærer for 1. trinn på Haugen skole, og medlem av Bahá'í-samfunnets skoleutvalg, deler noen refleksjoner om den nye læreplanen;

Er du forelder til elev på grunnskolen? Er du kanskje elev selv? 2020 er året vi får ny læreplan, og jeg vil bidra med noen tanker om hva det medbringer av muligheter for dere som vil snakke om bahá'í på skolen. Jeg er en ganske fersk lærer, og sitter ikke på noen fasit.

Da jeg gikk på skolen i en mindre by med mindre mangfold var det generelt en uting å snakke om religion. Jeg husker godt den gledesfylte dagen da jeg endelig fikk i oppgave å fortelle om bahá'í-troen i timen. Det var på ungdomskolen. Før ungdomskolen ble religion sjelden nevnt, verken i vennegjengen eller på skolen. Dersom det ble tatt opp var det i KRL-undervisninga, og det var abstrakt og

▲ «De tre tverrfaglige temaene er; folkehelse og livsmestring, demokrati og medborgerskap, og bærekraftig utvikling. Alle disse temaene kan nyte godt av Bahá'u'lláhs perspektiver,» skriver Nina Haugen.

vanskelig å leve seg inn i, selv for meg som anså meg selv som religiøs. Heldigvis er ikke dette virkeligheten for så mange lenger, i hvert fall håper jeg ikke det.

I år blir en ny læreplan satt i bruk; LK20. Den åpner opp for et litt nytt perspektiv for læring. Dermed vil jeg, som en barneskolelærer, si noen ord om noen muligheter jeg har observert i den nye overordnede delen av læreplanen, spesielt rettet til de av dere som er lærere, fortsatt går på grunnskolen, eller har barn som går på grunnskolen.

Om overordnet del

Tidligere var denne delen av læreplanen kjent som generell del, og de fleste lærere så bort ifra den, til tross for at den var full av vakre og viktige verdier som skal ligge til grunn for elevenes skolegang. Dermed ønskes *overordnet del* velkommen. Den overordnede delen skal prege all undervisning. Det kaller til bevisst kjennskap til verdiene i elevene selv, og dette bringer med seg behovet å undervise elevene på en slik måte at de ikke er passive i læringen av verdiene (eller dydene) selv.

Norske verdier løftes frem

Både formålsparagrafen og overordnet del viser til verdier som “samlar Norge som samfunn”. Dette inkluderer verdier som for eksempel respekt, engasjement, etisk handlemåte og ansvar. Overordnet del forklarer at de “er grunnlaget for vårt demokrati og skal hjelpe oss å leve, lære og arbeide sammen i en kompleks samtid og i møte med en ukjent framtid.” I verdiene, eller dydene, som de ofte er kjent som i en åndelig kontekst, og tilegnelse av disse, finner vi potensiale for åndelig styrking av samfunnet vårt. Jeg oppfordrer derfor til refleksjon over hvordan dette kan tas opp i skolen, som lærere, foreldre eller elever. Som lærer, hvordan kan du undervise på en slik måte at dydene tilegnes bevisst? Som forelder, snakk med de andre foreldrene i klassen eller læreren om hvordan å bidra i tilegnelsen av disse gode egenskapene sammen. Og som elev, snakk med dine medelever eller med din lærer om hvordan dere kan samarbeide for å sammen utvikle de gode dydene.

Identitet og kulturelt mangfold

LK20 snakker om å skape inkluderende og mangfoldig fellesskap. Men hva innebærer dette? Og hvordan kan man oppnå det? Vi vet at Bahá'u'lláh har løsninger på hvordan å nå et slikt mål. Dette er et perspektiv som kan være ønsket velkommen i en slik samtale. I LK20 snakkes det om felles referanserammer som skal gi rom for mangfold. Jeg kaller dette enhet i mangfoldighet. Bahá'u'lláhs skrifter kan brukes for å løfte frem dette perspektivet. Ikke bare vil andre lytte i denne sammenheng, de vil være takknemlige for at du delte perspektivet.

Dialog for å fremme demokratiet

“Skolen skal fremme demokratiske verdier og holdninger som motvekt mot fordommer og diskriminering” får vi vite i den overordnede delen i læreplanen. Her løftes verdier som gjensidig respekt, toleranse og hensynsfullhet frem. På hvilken måte kan Bahá'u'lláhs skrifter belyse dette videre? “Alle deltakere i skolefellesskapet må utvikle bevissthet om både minoritets- og majoritetsperspektiver og skape rom for samarbeid, dialog og meningsbrytning” forteller de videre. Kan dette være et rom for å introdusere rådslagning?

Tverrfaglige temaer

De tre tverrfaglige temaene er; folkehelse og livsmestring, demokrati og

medborgerskap, og bærekraftig utvikling. Alle disse temaene kan nyte godt av Bahá'u'lláhs perspektiver, men det krever refleksjon og eget skjønn for å kunne gjennomføre dette i skolen. Spesielt spennende hadde det vært å dele refleksjoner innenfor dette etter hvert som det vinnes læring eller innsikt i dette henseende. Skoleutvalget finner det alltid gledesfylt å høre om slik innsikt. Send gjerne epost til skoleutvalg@bahai.no (eller ta kontakt med sekretær Bjørn Hubendick på telefon.)

Lokalt arbeid

Både i den overordnede delen og innenfor fagplanene nevnes lokalmiljøet. I overordnet del nevnes lokalmiljøet som en positiv kilde til elevenes læring. Dette kan bygges videre på, for vi vet jo at dette er kun én side av det tosidig moralske siktemål; at samfunnet påvirker individet, men også at individet påvirker samfunnet. Kommunikasjon med mennesker fra lokalmiljøet, samt andre steder verden over, er løftet frem som en del av steder å dra læring fra. I læreplanen nevnes lokalmiljøet i flere fag, blant annet i KRLE. Der blir elevene oppmuntret til å bli kjent med lokale aktuelle etiske problemstillinger. Det “åndelige løftet” som samfunnet trenger er nettopp en slik *etisk problemstilling*. Kan det være en idé å bringe opp denne dialogen i skolesammenheng?❖

Opplæringslovens formålsparagraf: “opne dører mot verda og framtida”

- Opplæringa i skole og lærebedrift skal, i samarbeid og forståing med heimen, opne dører mot verda og framtida og gi elevane og lærlingane historisk og kulturell innsikt og forankring.
- Opplæringa skal byggje på grunnleggjande verdiar i kristen og humanistisk arv og tradisjon, slik som respekt for menneskeverdet og naturen, på åndsfri- dom, nestekjærleik, tilgjeving, likeverd og solidaritet, verdiar som òg kjem til uttrykk i ulike religionar og livssyn og som er forankra i menneskerettane.
- Opplæringa skal bidra til å utvide kjenn- skapen til og forståinga av den nasjonale kulturarven og vår felles internasjonale kulturtradisjon.
- Opplæringa skal gi innsikt i kulturelt mangfald og vise respekt for den einskilde si overtyding. Ho skal fremje demokrati, likestilling og vitskapleg tenkjemåte.
- Elevane og lærlingane skal utvikle kunnskap, dugleik og holdningar for å kunne meistre liva sine og for å kunne delta i arbeid og fellesskap i samfunnet. Dei skal få utfalde skaparglede, engasjement og utforskartrong.
- Elevane og lærlingane skal lære å tenkje kritisk og handle etisk og miljøbevisst. Dei skal ha medansvar og rett til medverknad.
- Skolen og lærebedrifta skal møte elevane og lærlingane med tillit, respekt og krav og gi dei utfordringar som fremjar danning og lærelyst. Alle former for diskriminering skal motarbeidast.

(Opplæringsloven § 1-1)

Les om den nye læreplanen:
<https://www.udir.no/lk20/overordnet-del/>

“Reiser gjennom et mentalt landskap”

▼Komponist Lasse Thoresen i samtale med Lars Petter Hagen før fremføringen av cellokonserten “Reise gjennom tre daler”. Her – og i programmet for Oslo-filharmonien for sesongen 2020–21 – er det referanser til bahá'í-troen.

Foto: Rune Bendiksen/OFO, NRK.no

Eystein Sandvik i NRK smeller til med følgende godord i en anmeldelse på NRKs nettside om Lasse Thoresens “monumentale” cellokonsert “Reise gjennom tre daler” med Oslo-Filharmonien under årets Ultimafestival i Oslo i september (som også ble overført på radio):

“**B**ak den postkortaktige tittelen (“Reise gjennom tre daler”) skjuler det seg et mørkt beist av et verk som langsomt bygger seg opp mot et av de mest fryktinngytende klimaks jeg kan huske å ha hørt i en konsertsal. Dalen viser seg å være en avgrunn, et bunnløst mørke. Ifølge komponisten selv er hver av de tre satsene reiser gjennom “et mentalt landskap hvor sidene er så bratte at man ikke engang kan se over horisonten”.

Mørket råder imidlertid på ingen måte grunnen alene i verkets psykiske dalfører. Mer enn noen annen er Lasse Thoresen lysets og ekstases komponist, noe jeg antar kan ha sin opprinnelse i komponistens status som troende bahá'í.

Allerede den langsomme og meditative andresatsen holdes lys og mørke i en slags ustabil balanse, i hvert fall inntil den voldsomme katastrofen inntreffer mot slutten av satsen. Ikke uventet er det i finalesatsen at tåken for alvor letter, og åssidene bades av skimrende stråleglans.”❖

Bahá'ier løslatt i Jemen

Under koronapandemien har utsatte og forfulgte grupper opplevd et økt press og dette var også tilfelle for bahá'íene i Iran hvor arrestasjonene og presset økte betydelig. En uttalelse fra stortingsrepresentant Olemic Thommesen (H) som uttalte seg om dette, ble publisert i sommer. Jfr: <https://www.bahai.no/nyheter-blogg/olemic-thommessen-h-fordommer-bah-forflgelsene>

Videre har verden og bahá'í-samfunnet med glede mottatt nyheten om de seks løslatte fangene fra Jemen!

BKSK har deltatt på Acuto-seminar (online) sammen med andre kontorer for samfunnskontakt og Bahai International Community (BIC) i august. Vi er rørt og imponert over arbeidet fra alle verdens hjørner for å støtte våre venner i Iran og Jemen. ❖

Tekst: Åshild Dybwad, Bahá'í-samfunnets Kontor for Samfunnskontakt (BKSK)

Huqúqu'lláhs globale betydning

Den dramatiske utviklingen i verden i dag, viser behovet for globale og kollektive tiltak for å komme gjennom de stadig nye katastrofer som rammer verdensborgere. Behovet for Bahá'u'lláhs lover og anmodninger blir mer og mer synlig for troende i verden. Tidligere medlem av Det Universelle Rettferdighetens Hus, Dr. Peter Khan, sier i sin aller siste tale i Melbourne:

“**O**ppbyggingen av Bahá'u'lláhs verdensorden krever kollektiv handling og kollektive ressurser fra alle dem som anerkjenner Bahá'u'lláh i denne tiden, og de kollektive ressursene er prinsipielt gjennom loven om Huqúqu'lláh. Ettersom Bahá'u'lláhs verdensorden utvikler seg, bidrar den til fundamentet for verdenssivilisasjonen, og verdenssivilisasjonen vil, blant flere ting, bruke sine ressurser til store prosjekter som er utenfor rekkevidde for

noen enkeltnasjon eller grupper av nasjoner, men som er nødvendige for menneskehetens fremgang.”

I et brev datert 21. juni 2016 til Det internasjonale styret for Huqúqu'lláh skriver Det Universelle Rettferdighetens Hus i forbindelse med innflytelsen av loven på samfunnet:

“Faktisk er institusjonen Huqúqu'lláh et sentralt virkemiddel for å bygge fundamentet og støtte oppbyggingen av Bahá'u'lláhs nye verdensorden og fungerer som en sterk faktor i fremveksten av en verdenssivilisasjon.”

For å fordype ytterligere i denne grunnleggende loven som er rangert som den viktigste loven etter “å anerkjenne den ene sanne Gud” og “å vise standhaftighet i hans Sak” i Kitáb-i-Aqdas, planlegger institusjonen av Huqúqu'lláh i Norge noen virtuelle (Zoom)-møter for venner i Norge. I disse møtene vil det være anledning til spørsmål om alle aspekter av loven fra deltakere.

Med varme bahá'í hilsener
Mehdi Navidi
Tillitsmann for Huqúqu'lláh i Norge

Historisk bok-utgivelse: “Da Gud var her”

Shoghi Effendis “God Passes By” er oversatt og publisert på norsk med tittelen “Da Gud var her – En beretning om bahá'í-troens første 100 år”. Oversettelsen er overraskende god!

Overraskende fordi originalteksten er krevende, men oversatt så godt at boka er en nytelse å lese. Den norske oversettelsen, utført hovedsakelig av Kari Lem og Sven Erik Ellund, er spenstig, lettlest og begripelig og ivaretar styrken og kraften i fortellingen! “Detaljer” som tegnsetting, norsk bruk av små bokstaver i navnetitler, layout, omslagstekst, omslag og papir er også av topp kvalitet. Arbeidet med den norske utgivelsen har tatt ca. åtte år. Den norske tittelen ble – på Nasjonalt Åndelig Råds initiativ – til gjennom en unik idéutveksling mellom mange av våre oversettere.

Boka er godt egnet som gave til familie og venner, selv om den er en subjektiv historiefortelling. Den passer også å gi til Bibliotek. Den bestilles på www.bahaiforlag.no. Her er noen små smakebiter fra den norske utgaven:

Mullá Husayn om Bábs åpenbaring:

“Denne åpenbaring”, har mullá Husayn videre vitnet om, “som så plutselig og voldsomt ble kastet over meg, kom som et lynnedslag som for en tid så ut til å ha lammet mine sanser. Jeg ble blendet av dens stråleglans og overveldet av dens knusende kraft.”

Om Táhirih:

“Trompetblåseren var en enslig kvinne, den edleste av sitt kjønn i denne religionsordning, erklært for å være en kjeter selv blant noen av sine medreligiøse. Det rop hun lot lyde, var en døds klokke for den tolv hundre år gamle islamske lov. ... Slik endte denne store bábí-heltinnes liv, den første kvinnesaksmartyr, som ved sin død vendte seg til ham som hadde henne i sin varetakt og erklærte med stort mot: “Du kan drepe meg så snart du vil, men du kan ikke stoppe

kvinnefrigjøringen.” Hennes livsløp var like strålende som det var kort, like tragisk som det var hendelsesrikt.”

Om Báb:

“Det ‘guttebarn’ som nevnes i Åpenbaringsboken og er bestemt til å skulle ‘styre alle folkeslag med jernstav’, frigjorde ved sitt komme de skapende krefter som skulle inngi hele menneskeslekten evnen til å oppnå sin organiske forening, nå modenhet og dermed komme frem til det siste trinn i sin lange utvikling, forsterket av utstrømmingene i en raskt påfølgende og uendelig mektigere åpenbaring.”

▲Enda en grunn til å gjøre oss stolte: den norske oversettelsen og utgaven av «Da Gud var her».

James Darmesteter om bábismen:

“Bábismen spredte seg på mindre enn fem år fra den ene enden av Persia til den andre”, skrev professor J. Darmesteter, “som i 1852 ble badet i sine martyrs blod, har i det stille utviklet seg og utbredt seg. Hvis Persia i det hele tatt skal gjenvinne sin kraft, vil det være gjennom denne nye tro.”

Persias utenriksminister om bábiene:

“I sin korrespondanse med ambassadøren, stemplet mírzá Sa'íd Khán troen som en “forledet og foraktelig sekt”. Han beklaget Bahá'u'lláhs frigivelse fra Síyáh-Chál og erklærte ham som en som ikke ville slutte med “dulgt å forderve og forlede dumme personer og uvitende sveklinger”.”

Om tilstanden blant bábiene da Bahá'u'lláh ankom Baghdád:

“Guds Saks ild var nesten blitt slukket på hvert sted”, bevitner han (Nabíl) i sin beretning. “Jeg kunne ikke finne spor av varme noe sted.” I Qasvín hadde restene av samfunnet splittet seg opp i fire grupperinger, ifølge samme vitneutsagn, i bitter motsetning til hverandre og et lett bytte for de mest absurde læresetninger og påfunn. Idet Bahá'u'lláh ankom Baghdád, en by som hadde vært vitne til de glødende spor av den utrettelige Táhirih, fant han ikke mer enn én enkelt bábí blant sine landsmenn som bodde i denne by.

◀Troens beskytter fra 1921 til 1957, Shoghi Effendi, skrev den eneste historiske beretningen om bahá'í-troens første 100 år som nå er utkommet på norsk. “

Foto: © Bahá'í International Community

... Medlemmene av dette smuldrende samfunn hadde drastisk forfalt i sin moral, i like stor grad som i sitt antall. Slik var deres “egensindighet og dårskap”, for å sitere Bahá'u'lláhs egne ord, at da han ble løslatt fra fengselet, var hans første beslutning “å reise seg ... og med største kraft påta seg oppgaven med å vekke dette folk til nytt liv”.” ❖

Andre nyttigelser

Bahá'í-fond
og bidrag

Veien til ditt
sanne selv

خلاصه ای از اخبار امری جامعه بهائی نروژ

(ترجمه و تلخیص، خانم مهسا قائمی محمودزاده)

مقام حضرت عبدالبهاء شکل میگیرد

بر اساس اخبار وسیعی که توجه لوازم ارتباط جمعی را به خود اختصاص میدهد، بنای تاریخی در عگا، در نزدیکی باغ رضوان به آرامی ساخته میشود. در ماههای اخیر پایه های استوار به روی ستونهای عمیق زیرزمینی بنا گردیده است. سگویی در محل به مساحت ۲۹۰۰ متر مربع در مرکز این مکان ساخته شده که پایه اصلی و مرکزی بنا را تشکیل میدهد.

بهائیان سراسر دنیا منجمله دوستان نروژ با اشتیاق و هیجان اخبار پیرامون این پروژه روحانی و بی نظیر را با دوستان خود به اشتراک میگذارند و این خود باعث اهدای تبرعات مالی چشمگیری برای ساخت این بنا گردیده است. جهت تماشای ویدیوی مراحل مختلف ساخت این مشروع روحانی به سایت اخبار جامعه جهانی بهایی مراجعه فرمایید: <http://news.bahai.org>

به اولین مدرسه زمستانه «اینترنتی» خوش آمدید
برای اولین بار و پس از سالها، مدرسه زمستانه نروژ منعقد خواهد شد ولی بصورت مجازی (آنلاین). این مدرسه در ایام بین کریسمس و سال نو میلادی منعقد خواهد گردید و امید چنان است که همگی عزیزان از همین حالا این روزها را بجهت شرکت در مدرسه رزرو نمایند.

این مدرسه در دو عرصه مختلف عرضه خواهد شد. عرصه اول، در سایت مدرسه زمستانه، محلی که تمامی لینکها، فهرست و برنامه ها همزمان گشایش و به اشتراک گذاشته خواهد شد. امیدواریم که صفحه مدرسه ملاقات کنندگان چشمگیری داشته، مفید واقع شود و منبعی الهام بخش برای تقویت حس و افزایش قابلیت و استفاده از امر دعا و مناجات در زندگی روزمره در شرکت کنندگان گردد.

عرصه دوم شامل همایش و برنامه هایی در زوم Zoom خواهد بود. این برنامه ها شامل جلسات دعا و مناجات، کارگاههای آموزشی، برنامه های شب و فرصتهای مناسب بجهت «دیدار و احوالپرسی» و «گفت و شنود» میباشد. برای کسب اطلاعات بیشتر، جدید و بروز به صفحه اینترنتی و فیس بوک مخصوص مدرسه به آدرس ذیل مراجعه فرمایید:

<http://www.bahavinterskole.com>

Norsk Bahai vinterskole/ Norwegian Bahai Winter School 2020

گزارش صندوق ملی:

درآمد صندوق ملی در ۹ ماه اول سال نمایانگر حدود ۲۵٪ کاهش درآمد در مقایسه با همین مقطع زمانی در سال گذشته است که این کاهش معادل ۲۶۵۳.۹ کرون میباشد.

در پیام مورخ ۹ می ۲۰۲۰ بیت العدل اعظم در خصوص چالشهای مالی میفرماید:

«این جمع واقف است که ادامه انجام عمل در طول این بحران، در بسیاری موارد شما را تحت فشار مالی قرار خواهد داد و مشکلات اقتصادی که بسیاری از اعضای جامعه با آن مواجه شده اند ممکن است منابعی را که به آن متکی هستید محدود سازد. اطمینان داشته باشید که آماده کمک به شما هستیم. نباید هیچ شک و ابهامی وجود داشته باشد که ادامه عملکرد مؤسسات امری در طی این دوران ضروری است و فقدان منابع نباید مانعی برای انجام وظایف اساسی آنها گردد...»

در همین زمینه باطلاع دوستان میرساند که مابه التفاوت قیمت خرید حظیره القدس جدید بمبلغ ۱۱،۲ میلیون کرون را بیت العدل اعظم تامین نموده اند و معهد اعلی در همین پیام ما را از پشتیبانی مالی از جهات دیگر نیز مطمئن میسازند: «بدون تردید جمع مؤمنین در هر کشور به یاری شما بخواهند خاست و بخصوص اطمینان داریم که احبای متمکن برای کمک به شما پیشقدم خواهند شد.»

ما تا حال حاضر شاهد پشتیبانیهای مالی افراد احباً و محافل روحانی محلی بوده ایم و مشتاقانه منتظر تحقق یافتن این وعده معهد اعلی نیز هستیم. برای اهداء تبرعات بصندوق ملی از شماره حساب ۷۸۷۸۰۵۶۶۶۹۷ و برای تبرعات دیگر منجمله ساختمان مقام حضرت عبدالبهاء روح ماسواه فداء از شماره حساب ۷۲۲۰۰۳۰۴۵۹۸۱ استفاده فرمائید.

در خصوص تبرعات به صندوق اخیر باید ذکر دقیق هدف تبرع اهدائی مشخص گردد. ماهانه رسید مبالغ تبرعاتی شما با پست الکترونیکی برای عزیزان ارسال میگردد. در صورت عدم دریافت رسید از این طریق، احتمال دارد که آدرس پست الکترونیکی شما در دفاتر ملی صحیح نباشد لذا خواهشمند است اطلاعات صحیح خود در این زمینه را به آدرس ذیل که مخصوص موارد مالی ملی میباشد ارسال نمائید:

09111334b@gmail.com

حضرت ولی امرالله میفرمایند:

«عموم احباً ولو در آمدشان ناچیز باشد باید در این امر شرکت جویند. تاثیر و نفوذ روحانی این مؤسسات اداری که بمشیت حضرت بهاءالله و بموجب نقشه ترسیمی مرکز عهد و میثاق بوجود آمده مستقیماً منوط بدرجه فداکاری احبایست که بصورت تبرعات انفرادی میزول میگردد.»

و نیز میفرمایند: «از قبل تاکید گشت که از برای پیشرفت امور روحانی و فتوحات امریه اسباب مادی و وسائل مالی لازم. تا این اسباب میسر نگردد پیشرفت کلی ممتنع و

محال.»

(ماخذ نصوص مبارکه: گلزار تعالیم بهایی)

حظیره القدس جدید ملی:

ساختمان جدید حظیره القدس بعد از حدود ۳ ماه مرمت و نوسازی در شرف افتتاح است و مراسم افتتاحیه بدلیل

شرایط محدود کننده «کرونا» تا زمان نامعلوم بتعویق افتاده است. این ساختمان که مرکز فعالیت های اداری محلی و ملی میباشد در شهر Sandvika در Bærum به آدرس Hamang terrasse 63 واقع است.

این چهارمین ساختمان حظیره القدس ملی است که از نظر مساحت نیز بزرگتر شده است. اولین حظیره القدس ملی نیز در Nestoppen در Bærum واقع بود.

دومین حظیره القدس ملی در اسلو Drammensvn. و سومین نیز در شهر اسلو در ویلایی در منطقه Holmenkollen قرار داشتند.

در اول جولای امسال حظیره القدس جدیدمان در ساختمانی بمساحت ۴۸۰ متر مربع و زمینی بمساحت ۱۹۰۷ متر تحویل گرفته شد.

کتاب «قرن بدیع» به زبان نروژی:

این کتاب نفیس، که اصل آن بزبان انگلیسی و بقلم معجزشیم حضرت ولی عزیزامرالله میباشد، بعد از ۸ سال کار ترجمه به نروژی بچاپ رسیده است. این کتاب با ترجمه ای زیبا و روان از خانم «Kari Lem» و آقای «Sven Erik Ellund» و تحت عنوان «Da Gud var her» بچاپ رسیده است. این کتاب ارزنده هم برای مطالعه شخصی و هم بعنوان هدیه بدوستان، فامیل و یا اهدائی بکتابخانه ها توصیه میگردد. این کتاب را میتوان از سایت مطبوعات bahaiforlag.no خریداری نمود.

سمینارهایی در خصوص حکم حقوق الله در Zoom:

جناب مهدی نویدی، امین حقوق الله در نروژ، مینویسند: اتفاقات چشمگیری که در دنیای فعلی شاهد آن هستیم لزوم یک اقدام همگانی و جهانی برای عبور از بلایائی که گریبانگیر جهانیان گردیده است را نشان میدهد. احتیاج میرم به تعالیم و آموزه های حضرت بهاء الله جل اسمه الاعلی روز بروز بر مومنین در سراسر عالم واضحتر میگردد.

در همین خصوص بیت العدل اعظم الهی در نامه ای مورخ ۲۱ جون ۲۰۱۶ خطاب به هیات بین المللی امنای حقوق الله میفرمایند:

« درواقع موسسه حقوق الله یک ابزار کلیدی برای ساخت پایه و اساس و حمایت از ساختار نظم نوین جهانی حضرت بهاءالله میباشد و بعنوان یک عنصر قدرتمند در رشد تمدنی جهانی نقش خود را ایفا خواهد ساخت» (ترجمه غیررسمی)

حضرت بهاءالله در مورد اهمیت امر حقوق میفرمایند: «یا قوم، اول امر عرفان حق جل جلاله و آخر آن استقامت و بعد تطهیر مال و عندالقوم بما امر به الله بوده لذا باید اول حقوق الهی اداء شود.»

بجهت مطالعه و تعمق بیشتر پیرامون این فریضه روحانی سمینارهایی از طریق زوم برای دوستان ساکن در نروژ

تشکیل شده و میشود که در این سمینارها موقعیت سوال و جواب از تمام جوانب این حکم عظیم فراهم میباشد.

سمینارهایی در خصوص روابط سالم و مطلوب، انتخاب همسر، حیات عائله، تعلیم و تربیت، اصول مشورت و ... در Zoom:

پیرو اتخاذ تصمیم محفل مقدس روحانی ملی، از خانم و آقای «Switzer» دعوت گردیده است که در چندین همایش ماهیانه دانش آکادمیک و تجربیات عملی خود را در زمینه های فوق الذکر با احبای مقیم نروژ و دوستانشان (دوستان امر و محبین) به اشتراک بگذارند. (جهت جزئیات بیشتر رجوع شود به نامه محفل ملی که از طریق پست الکترونیکی برای احاد احباً ارسال گردیده است).

این سمینارها بزبان انگلیسی میباشد ولی چنانچه احباً و دوستانشان مایل هستند که سمینارهایی از این قبیل بزبان فارسی هم تشکیل گردد، لطفا تمایل و اشتیاق خود را از طریق ارسال نامه به: mahsa.mg@gmail.com اعلام نمایند.

حضرت عبدالبهاء میفرمایند:

«در این امر حیات عائله باید مثل حیات ملائک سماء باشد و روحانیت و سرور باشد، اتحاد و اتفاق باشد، موافقت جسمانی و عقلانی باشد، افکارشان مانند اشعه های شمس حقیقت و ستاره های روشن سماء باشد. چون دو مرغ بر شاخسارهای شجر وحدت و یگانگی بسریند. همیشه پر فرح و سرور باشند و سبب سرور قلب دیگران شوند. برای دیگران سرمشق باشند، برای یکدیگر محبت و صمیمیتی حقیقی داشته باشند. (گلزار تعالیم بهایی ص ۵۸)

و نیز میفرمایند:

«در میان خلق ازدواج عبارت از ارتباط جسمانی است و این اتحاد و اتفاق مؤقت است؛ زیرا فرقت جسمانی عاقبت مقرر و محتوم است؛ ولکن ازدواج اهل بهاء باید ارتباط جسمانی و روحانی هر دو باشد. زیرا هر دو سرمست یک جامند و منجذب به یک طلعت بيمثال؛ زنده به یک روحند و روشن از یک انوار. این روابط روحانیه است و اتحاد ابدی است و همچنین در عالم جسمانی نیز ارتباط محکم متین دارند. ارتباط و اتحاد و اتفاق چون از حیثیت روح و جسم هر دو باشد، آن وحدت حقیقی است، لهذا ابدی است. اما اگر اتحاد مجرد از حیثیت جسم باشد، البته مؤقت است و عاقبت مفارقت محقق. پس باید اهل بهاء چون رابطه ازدواج در میان آید، اتحاد حقیقی و ارتباط معنوی و اجتماعی روحانی و جسمانی باشد تا در جمیع مراتب وجود و در جمیع عوالم الهی این وحدت ابدی گردد. زیرا این وحدت حقیقی جلوه ای از نور محبت الله است. (منتخباتی از مکاتیب حضرت عبدالبهاء، ج 1، ص 114)

Velkommen til Norges første virtuelle bahá'í- vinterskole!

For første gang på mange år blir det en vinterskole i Norge, og den blir online. I romjula går den av stabelen, og vi håper dere alle setter av dagene og blir med.

Det vil være to hovedarenaer på vinterskolen. Den ene vil være hjemmesiden der alle linkene og innholdet vil åpne samtidig som vinterskolen. Vi håper at hjemmesiden vil bli et nyttig og velbesøkt sted for å hente inspirasjon for hvordan vi øker karakteren av tilbedelse i våre liv.

Den andre arenaen for vinterskolen vil være programmet på Zoom. Det vil være andakt/bønnestunder, workshops og kveldsprogram – og sosialt samvær. Mye spennende og mer informasjon kommer etter hvert.

For mer informasjon: Klikk deg til den flotte hjemmesiden om Vinterskolen: <https://www.bahaivinterskole.com/>

Du kan også følge facebookgruppen Norsk baha'i vinterskole/Norwegian Baha'i Winter School 2020 der det ofte legges ut ting.❖

BNs ivrigste leser?

Vi har lurt på om det er noen som leser Bahá'í Nytt. Endelig har vi fått bekrefteisen! Leif, sønn av Randi og Zack i Stavanger, gjør det!

Barnas dag

Her er bildebevisene på en vellykket Barnas dag i Rogaland søndag 2.august. Det var ca. 30 tilstede. Arrangementet var ute ved Speidermarka i

Stavanger. Programmet bød på bønn, sang i ring, historiefortelling og lek. Pga smittevern så hadde alle med seg matpakke.

◀Til venstre: Celin forteller en fortelling om 'Abdu'l-Bahá og hans uselviskhet. På bildet ser dere kåpene. "Abdu'l-Bahá foretrakk billige klær til seg selv...". Til høyre: Katt og mus-leken.

▶Her øver vi på "Så mektig er enhetens lys..."

Kontaktinfo

Nasjonalt Åndelig Råd for Bahá'ier i Norge
Hamang Terrasse 63, 1336 Sandvika
Tlf: 22 55 95 85
E-post: nsanor@bahai.no
Sekretær: Sasan Kamali, tlf: 982 68 782

Åpningstider for det nasjonale bahá'í-sekretariatet:
Kjernetid tirsdag–torsdag kl. 09.00–16.00 (Det vil variere om det er åpent mandager og fredager)
Ring gjerne for avtale
Stengt på bahá'í helligdager
Assisterende sekretær:
Turid Sjurseth
E-post: secretary-assistant@bahai.no

Nasjonal Kasserer
Behnam Bahrami
Waglegårdsveien 20, 4844 Arendal
Tlf: 37 02 71 36 / 901 87 377
E-post: behnamb@hammerplc.com
Nasjonalt fond Kontonr.: 7878 05 66697
Internasjonalt fond Kontonr.: 7220 30 45981

Intranett: www.bahai.no
Personlig pålogging

Tillitsmann for Huqúqu'lláh i Norge
Mehdi Navidi
Lysaker Brygge 30, 1366 Lysaker
Tlf: 905 66 884
E-post: mehnav19@gmail.com
Bankgiro: 5361 68 83557

Adresseforandring
Meldes både til Joan Peel Hansen på
E-post: statistics@bahai.no
og Nasjonalt Åndelig Råds sekretariat
nsanor@bahai.no

Bahá'í Forlag
Hamang Terrasse 63, 1336 Sandvika
Tlf: 907 69 662 (Turid Sjurseth)
E-post: forlag@bahai.no
Nettbutikk: bahaiforlag.no
Bankgiro: 1503 24 91720

Norsk Bahá'í Institutt:
Tanin Ashenaee, Ramtin Moshtagh og Kitt Sandvik
E-post: nbi@bahai.no

Bahá'í-samfunnets kontor for samfunnskontakt
Åshild Dybwad
Elnaz Zabihyan
E-post: external-affairs@bahai.no

Bahá'í Skoleutvalg
Bjørn hubendick, Houshyar Sabetrasekh og Nina Haugen
E-post: skoleutvalg@bahai.no

Sommerskolekomitéen
E-post: sommerskole@bahai.no

**«La meg bli som støv på dine
elskedes sti, og gi at jeg kan få
ofre min sjel for den jord som er
foredlet av dine utvalgte fottrinn
på din vei, o herlighetens Herre
i det høyeste.»**

– ‘Abdu’l-Bahá

Foto: © Bahá'í World News Service

‘Abdu’l-Bahás gravmæle reiser seg

I skyggen av de store sakene som preger nyhetsbildet skjer en stille, historisk utbygging i Akka, like ved Ridván-hagen. De siste månedene har det blitt bygget stabile fundamenter, støttet av dype underjordiske pillarer. En plattform over et område på 2900 kvadratmeter ble nylig støpt i sentrum

av stedet, som brakte det sentrale fundamentarbeidet til fullføring. Begeistringen over det åndelige, makeløse prosjektet deles av bahá'íer over hele verden, også av venner i Norge som har bidratt med store pengegaver til byggingen. Se video av utbyggingen på Bahá'í World News Service: news.bahai.org